

ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରକାଶନ ଏତ୍ତିବ୍ୟାକ

ମୁଦ୍ରଣ ପରିକଳ୍ପନା
ପରିବହନ କରିବାର
ପରିମାଣ 2947 ମୁନିକ୍

ମୂଲ୍ୟ: ଟଙ୍କା 2-50

ପରିବହନ କରିବାର
ପରିମାଣ 5

ପରିବହନ 1983
ଏକ ଗୁରୁତବ

மூலசிங்கம் புத்தகசாலை

ஆரம்பம்: 1945

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: புக்ஷ

இலக்கிய வாசகர்களுக்கு அரிய விருந்து

நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின்
யாழ்ப்பாணத்தில் மீண்டும் கிடைக்கிறது

உங்கள் அபிமரன நாவலாசிரியர்கள்

ஜெயகாந்தன்

ராஜம் கிருஷ்ணன்

தி. ஜூன்கிராமன்

ரகுநாதன்

ஆ. வேஷுப்பிள்ளை

குராஜாராம

நா. பார் த்தசாரதி

மு. வரதராஜன்

சதாராஜ்

கே. டானியல்

மார்க்கிம்காரர்க்கி

அண்ணாத்துரை

கலைஞர் கருணாநிதி

ஆகிலன்

விக்ரமன்

ராஜுல் சாங்கிருத்தியாயன்

கரிச்சான் குஞ்சு

ப. அருணசலம்

தமிழ்வாணன்

வெனு தமிழ்வாணன்

யோ. பெண்டிக்ரபாலன்

லட்சியி

மணிமேக்ஸிப் பிரசுரம்

மற்றும்

ஏனைய ஆசிரியர்களினதும்

வெளிப்படாளர்களினதும்

நூல்கள்

கைவசம் உள்ளன

மூலசிங்கம் புத்தகக் களஞ்சியம்

இல. 3, ஆஸ்பத்திரி வீதி, கொட்டி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 24076

மூலசிங்கம்

மூலசிங்கம்

மூ

‘ஆடுதலைப்பிடித்துதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறப்
ஈன்றலை கண்டு துள்ளுவார்’

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

173

செப்டம்பர் - அக்டோபர் - 1983

பத்தொன்பதாவது ஆண்டு

இங்கும் கொழும்பிலும் டேரில் சந்தித்த போது பலரும். கடித மூலம் எழுத்தில் இன்னும் பலரும் ‘இந்த நெருக்கடியான கால கட்டடத்தில் எப்படி 19 வது ஆண்டு மலரைத் தயாரித்தீர்கள்?’ என ஆச்சரியத்துடன்தான் கேட்டு வைத்தார்கள்.

மல்லிகைக்காக உழைக்கும்போது காலத்தை, சூழ்நிலையை, ஏன் இடையிடையே வந்து தலைகாட்டும் நெருக்கடிகளைக் கூட, நாம் மறந்து காரியமாற்றப் பழகிக் கொண்டு விட்டோம். இப்படி அவர்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாததை இப்பொழுது கூறிவைக்கின்றோம். மல்லிகைக்கு வேலை செய்வது ஒரு யாகம: மாபெரும் வேள்வி, இந்த மன நிலைதான் எமக்கு.

பலரும் ஆசிரியர் என்கின்ற முறையில் நம்மைப் பாராட்டுகின்றனர். கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். கடிதத் தொடர்புகளே காலினித்துப் பேர்யுள்ள ஒரு சூழ்நிலையில் தபால் வருகைகளே ஒழுங்கற்றுப் போன ஒரு கட்டடத்தில் மலரில் எழுதிய எழுத்தாளர்கள் தொடர்பு கொண்டு நமக்கு ஒத்துழைப்பு நல்கினார்களே, அவர்களுக்கல்லவா இந்தப் பாராட்டுக்கள் போய்ச் சேரவேண்டும், மனதறிய நாம் உண்மையில் தொறுப்புணர்ச்சியுடன் மலருக்குத் தக்க காலத்தில் எழுதி உதவிய இலக்கிய நெருசங்களைத்தான் பாராட்ட விரும்புகின்றோம்.

நரச்சகரின் வெகு வேகமான பாய்ச்சல் காரணமாக இம்மாத இதழ் செப்டம்பர் - அக்டோபர் இதழாக இணைந்து வருகின்றது. வாசகர்கள் இதைப் பொறுத்தருள வேண்டும்.

— ஆசிரியர்

உருவாக்க உதவியவர்: கா. சந்திரசேகரம்

மல்லிகை 234 B, — கே. கேடு எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்
மல்லிகையில் வரும் கிதைகள், சம்பவங்கள் அணைத்தும் கற்பணோ

மிகக் கோலாகலமாக யாழ் நகரில் ஆரம்பித்து
வைக்கப்பட்டுள்ளது

7 - 10 - 83 அன்று

இலங்கை வங்கி வட மாநில முகாமையாளர்

திரு. சி. ஸ்ரீரங்கநாதன்

அவர்களால்

திறந்து வைக்கப்பட்டது.

நவ நவீனமான சோபா செட்டுகள்
படுக்கை அறைக்குத் தேவையான
கட்டில்கள், மெத்தைகள்,
மற்றும் யாவும் ஆர்ப்பிபோம் சியாஸ்ரா மெத்தைகள்
கண்ணேடி பீரோக்கள், அலுமார்கள்
நவீன புதிய வீடுகளுக்குத் தேவையான
விதம் விதமான நாற்காலிகள்
மற்றும் பாவணப் பொருட்கள் இங்கே கிடைக்கும்.

ருஜாந்தி பேணிச்சர்ஸ்

(ஸ்ரீதர் தியேட்டருக்கு முன்பாக)

234 / 3, ஸ்ராண்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

சரியான அரசியல் தீர்வு வேண்டும் — அது
நியாயத் தீர்வாக இருக்கவும் வேண்டும்!

மனச கைத்துப் போனவர்களை, விரக்தி அடைந்தவர்களை, எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் எமக்கும் எமது சொத்துப்பத்துக்களுக்கும் இல்லையோ என அங்கலாய்ப்பவர்களையும், அதனால் மன முடைந்தவர்களையும் அகதிகள் என்ற உருவத்தில் நாம் சென்ற மாதம் பார்த்தோம்

ஜூலை 83 கலவரம் அத்தனை பெரும் கொடுமையை — பெரு நாசத்தை. பேரழிவை இந்த மன்னில் ஏற்படுத்தி விட்டது.

சிறுபான்மை இன மக்கள் — குறிப்பாகத் தமிழர்கள் இந்த மன்னில் தாம் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக மாற்றப்பட்டு விடுவோமோ என நியாயமாகவே கிளேசப்படுகின்றனர்.

யாரைப் பார்த்தாலும், எவரைக் கேட்டாலும் எதிர்காலம் இருண்டு போய்க் கிடக்கின்றது என வாய் விட்டே சொல்லுகின் றனர். அகதிகளானேரில் பலர் தாம் முன்னர் வாழ்ந்த. வசித்த, தொழில் பார்த்த இடங்களுக்குச் செல்வதற்கே அச்சப்பட்டுப் பின்வாங்குகின்றனர். வலிந்து கேட்டால் அங்கு நமக்கு இனிமேல் என்ன இருக்கு? எனத் திருப்பிக் கேட்கின்றனர்.

இந்த நாட்டில் கடந்த ஜூலையில் நடைபெற்ற தூர்ச் சம்பவங்களைத் திரும்பவும் நாம் இங்கு நினைவு கூரத் தேவையில்லை என்பதற்காச அவைகளை விவரிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்டோம். ஏனெனில் சகல மக்களுக்கும் அத்துயரச் சம்பவங்களின் அடிஆழங்கள் ஏற்கனவே நன்கு தெரியும்.

நேரடியாக அநுபவப்பட்டவர்களுக்குத்தான் அநுபவத்தின் கொடுரோம் தெரியும். உபதேசிப்பவர்கள் என்றுமே உபதேசிகளாகத்தான் இருந்து வருகின்றனர்!

தினசரிப் பத்திரிகைகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் எங்கும் செய்தியாக ஒலிப்பது பலரது பேச்சுக்கள்தான்!

சும்மா பேசுவதே இந்த நாட்டின் அரசியல் முச்சாகி விடுவோ என நாம் நியாயமாகவே யய்ப்படுகின்றோம்.

‘சும்மா திடந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தான் ஆணடி’ என்ற மூழ்ச்சியில் நம்மிடையே உண்டு, இத் தெர்தூப் பேச்சா

ளர்களும் போட்டுடைக்கும் திருக் கைங்கரியத்தைச் செய்யத்தான் இத்தகைய பேச்சுக் கச்சேரிகளை நடத்துகின்றனரோ என நாம் சந்தேகப்படுகின்றோம்.

முழு நாட்டிலுமே ஒரு பகுதியினர் துண்ப துயரத்திலும் பாரிய இழப்புக்களிலும் வாழ்க்கையில் இதுவரையும் ஏற்பட்டிராத நாசச் சூழலிலும் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இதுவே ஒரு சர்வதேச மனிதாபிமானப் பிரச்சினையாகும்.

அத்துடன் தேசிய சிறுபான்மை இன்மான தமிழ் மக்கள் பயத்தினாலும் அதிர்ச்சியினாலும் விரக்தியினாலும் மனமொடிந்து போயுள்ளனர். அவர்கள் தேசிய வாழ்வில் தமது பங்குப் பணி யைச் செய்ய வேண்டுமானால் — தொடந்தும் பழையபடி தேசிய நீரோட்டத்துடன் சேர்ந்து இயங்க வேண்டுமானால் — அவர்கள் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் நியாயமான சந்தேகங்கள் போக்குப் பட வேண்டும். பயங்கள் விரத்திகள் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் அவர்கள் திடீரென இழந்த சொத்துக்களுக்கு நியாயமான நஷ்டங்களுக்கு தரப்பட வேண்டும்.

இதே சமயம் நம்பிக்கையின் வெளிச்ச ஒளி சற்றுத் தெரியா மலும் இல்லை.

இந்திய அரசின் சமாதானப் பெருந் தூதுவர் திரு. பார்த்த சாரத்தியை அரசாங்கம் திரும்பவும் இம்மாதக் கடைசியில் இங்கு வர அமைத்துள்ளது. மெய்யாகவே இந்த மண்ணில் ஒரு நிரத்தர சமாதானமும் சம வாழ்வும் அவசர அவசிய தேவை எனக் கருது பவர்கள் இந்தச் சமாதான வருகையைத் தக்க முறையில் பயன் படுத்திப் பயன்பெற வேண்டும்.

அரசியல் லாபம் கருதும் பத்திரிகைப் பேச்சாளர்களின் குதர்க்க வாதப் பேச்கக்கள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளைக் குழப்பியடக்காமல் பாதுகாக்க இந்த நாட்டின் எதிர்கால நன்மையைத் தேவையாகவும் கருத்தாகவும் கொண்டுள்ள ஜனநாயகம் விரும்பும் சகல மக்களும் விழிப்பாக இருந்து செயல்பட வேண்டும்.

ஆக்கப்புரவ்மான செயல்பாடுகள், சிந்தனைகள், பேச்சுக்கள் மூலம்தான் இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பாரிய கஸ்டங்களிலிருந்து நமது இனத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். அதே சமயம் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகளைச் சரியான திசை வழிகளில் அனுகி, இராஜ தந்திர நோக்குடன், தீர்க்க தரிசனப் பார்வையுடன் எதிர்கால வாழ்வை நிர்ணயிப்பதின் மூலமும் திகைத்துத் திக்கு முக்காடிப் போயிருக்கும் தமிழ் மக்களுக்குச் சரியான தெளிவான பாதையைக் காட்ட முடியும்.

பேரினவாதம் பேசுவதினால் இந்த நாட்டின் பெரிய இனத் திற்குக் கூட பல சிரமங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன, சிங்கள மக்கள் எல் லோருமே இந்த வன்செயலில் இறங்கியிருந்தனர் எனக் குற்றஞ்சாட்ட முடியாது. பல நூற்றுக் கணக்கான தமிழ்க் குடும்பங்களைப் பாதுகாத்து அவர்களுக்கு உதவி செய்து. அதனால் குண்டர் களின் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகிய பல நல்லெண்ணம் படைத்த சிங்களக் குடும்பங்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் நன்றியுணர்

வுடன் நினைத்துப் பார்க்கின்றோம். அவர்களது இந்த மனித நேயைச் செயலுக்கபக் கூரியினர் நல் இதயங்களுக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எமது மன மார்ந்த வாழ்த்துக்களைக் கூறிவைக்க விரும்புகின்றோம்.

இது வெறும் மனித நேயைப் பங்களிப்புக்களினால் மாத்திரம் திரும் பிரச்சினையைல் என்பது நமக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். நீண்ட காலமாகவே வெறுப்போடிப் போயிருக்கும் இந்த இனப் பிரச்சினையை மிக நிதானமாகவே நெருங்கி, பரஸ்பரம் புரிந்து கொண்டு, விட்டுக் கொடுத்து, நாம் அனைவரும் — நமது பிற சந்ததியினரும் — இந்த மன்னில்தான் வாழப் போகின்றோம் என்ற ஆழந்த உணர்வுடன் பிரச்சினைகளை அணுகினால் நிச்சயம் தீர்த்துவைக்க முடியும்.

நெருக்கடியான பல சர்வ தேசப் பிரச்சினைகளையே பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் தீர்த்து வைக்கும் காலம் இது.

— ஆகவே இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்க்கக் கூடாததொன்றல்ல.

பெரிய இனங்களைச் சேர்ந்த பெரிய கட்சிகளின் தலைவர்கள் மேடைகளில் பேசும்போது, தமிழர்களுக்கு இந்த நாட்டில் பிரச்சினைகள் உண்டென்பதை மனசார ஒப்புக் கொண்டு உரை நிகழ்த்துகின்றனர்.

உண்மையாகவே பிரச்சினைகள் உண்டென்பதை ஒப்புக் கொள்ளும் இவர்கள், தாம் இதற்கு எப்படித் தீர்வு அளிக்கப் போகின்றனர் என ஒரு முகக் கருத்தைக் கூறுவதற்குப் பஞ்சிப்படுகின்றனர்.

இந்த இனப் பிரச்சினை தீருவதற்குப் பலருக்கு ஊன்றங்கள் விருப்பியல்லையோ என்று சில சமயங்களில் எண்ணத் தோன்றுகின்றது. காரணம் சுமுகமாக இந்த நாட்டில் இரு இனங்களும் சமாதானமாக வாழுத் தலைப்பட்டால் தங்களது அரசியல் வாழ்வின் எதிர்காலம் மந்திக்கப்பட்டு விடுமோ எனப் பயப்படுகின்றனர்.

அனு ஆயுத யுத்தப் பயம் உலகை இன்று அச்சுறுத்தி கொண்டிருக்கின்றது. இந்தப் பயங்கர யுத்த சூழ்நிலையையே பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்க்கச் சொல்லி உலக சமாதான இயக்கங்கள் வற்புறுத்துகின்றன,

அந்தச் சமாதான இயக்கத்தின் சர்வ தேசந் தழுவிய எதிர்ப்பின் நிமித்தமாக அனு ஆயுதங்களை வைத்திருக்கும் — மேலும் அனுகண்டு, ஜலவாயுக் குண்டுகளை உற்பத்தி செய்து குவிக்கும் நாடுகள் — ஒரு சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இன்று உலகில் தலைதுருக்கி வருகின்றது. மனுக் குலம் ஓர் அனுகண்டு உலக யுத்தத்தை மேலும் அனுமதிக்காது என்ற ரீதியில் உலகின் சகல மக்களும் யுத்தத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கின்றனர், சமாதானப் பேசுவார்த்தைகளை வெற்றிகரமாக நடத்தும்படி வற்புறுத்துகின்றனர்.

எனவே நமது தேசியப் பிரச்சினைகளையும் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்க்க முடியும் என உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

ஓர் அகதியின் அங்கலாய்ப்பு

வன் செயலால் பாதிக்கப்பட்டது என் குடும்பம். நாவைபி பிட்டியிலிருந்து அகதிகளாக விரட்டப்பட்டோம். பதின்மூன்று நாட்கள் நாவைப்பிட்டி அகதி முகாமில் நாட்களை ஒடிவிட்டுப் பின்னர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக முகாமுக்கு மாற்றப்பட்டு ஒருநாள் இருந்தோம். ராமநாதன் விடுதியில் தங்கியிருந்தபோது ஒர் அறையின் சவரில் இப்படி எழுதியிருந்ததைப் பார்த்தேன். ‘எதுவுமே அறியாத எங்களை, எதுவுமே புரியாத சிலர் தாக்கி அழிக்க முற்படும். வேலோயில் அடைக்கலம் தந்து பாதுகாப்பதற் காகவா ராமநாதன் பிரபு உன்னைக் கட்டி வைத்தார்?— நிவாழ்க!

எங்களுக்கு முன்பு அங்கு தங்கியிருந்துவிட்டுப் போன ஒர் அகதியின் சுய வாக்குமூலம் இது.

இதைப் படித்து உணரும்போது அன்று ராமநாதன் அவர்கள் திரைகடல் ஓடி இலங்கையின் ஒரு பகுதி மக்களைத் துண்புறுத்துவதை உடனடியாக நிறுத்தக் கோரி, உத்தரவு பெற்று ஒர் இனத்தை அழிக்காமல் பாதுகாத்த வல்லமையைச் சரித்திர ஆய்வுடன் என்னிப் பார்த்தேன்.

அப்படியான தேசியத் தலைவர்கள் — ஓர் இனத்தின் நன்மை கருதாமல் முழு நாட்டினதும் பொது நன்மைக்காகச் சிந்திக்கும் தலைவர்கள் — நமது தேசத்தில் இன்று இல்லாமல் அருகிப்போய் விட்டார்களோ என நான் எனக்குள்ளேயே சிந்தித்தேன்.

பேராதனையை விட்டுப் புறப்பட்டு மாத்தளை, அனுராதபுரம், மதவாச்சி ஊடாக வவுனியாவை வந்தடைந்த பின்னர்தான் மனதில் ஒரு நம்பிக்கை பிறந்தது. நெஞ்சில் ஒரு நிம்மதியும் ஏற்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்து வீதிகளில் முன்னர் எப்பொழுதுமே சந்தித் திருக்காத பல எழுத்தாளர்களைக் கண்டேன்: கதைத்தேன். நேரடியாக அறிமுகமற்ற பல எழுத்தாளர்களையும் கண்டு அறிமுகமாகிக் கொண்டேன். பலரைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

இழந்தவை எத்தனையோ இருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கசப்பான் நாட்களில் ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் இருக்கின்றதே, அது ஒரு தலைமுறைக்குப் போதுமானவை. இருபது வருட வாழ்வை அந்த ஒரு மாதத்தில் வாழ்ந்து விட்ட நிலை நம்மில் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளதைப் பலருடன் நேரில் சம்பாஷிக்கும் போது அறிந்து கொண்டேன்.

எதை எதை இழந்தாலும் மனதிற்கு வேதனை தரவில்லை. நான் ஆசை அருமையுடன் சேகரித்து வைத்திருந்த புத்தகங்களை— என் வாழ்வை நெறிப்படுத்திய நூல்களை — இழந்ததுதான் பெரிய இழப்பு. மல்லிகை இதழ்கள் பலவற்றைப் பறிகொடுத்து விட்டேன். இதை நினைக்கும்போது இழப்பு எத்தனை பெரிதென் எனக்குத் தெரிகின்றது.

— பா. ரத்நஸ்பாபதி அய்யர்

கைத்துப்போன அந்த வாரங்கள்

— டொமினிக் ஜீவா

தாங்க முடியாத இரவுகள்: நிம்மதியற்ற பகல்கள். அந்தக் காலத்தை எப்படி வர்ணிப்பதென்றே தெரியவில்லை. அத்தனையும் இருண்டு போயிருந்தன,

ஜூலைக் கலவர வாரங்களையொட்டிய இந்தச் சூழ்நிலையில் மலர் வேலை செய்ய வேண்டிய பாரிய வேலையும் என்னை ஆக்கிர மித்துக் கொண்டிருந்தது.

வேலையென்றால் வேலைதான். வெளியில் பிரளையுமே நடந்தாலும் மல்லிகைக் காரியயலைத்தில் நான் வேலைகளைக் கவனிப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செயல்பட்டேன்.

நான் வேலையில் முழ்கியிருந்த போதிலும் கூட, சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலைகள் என் மனசைத் தாக்காமலில்லை. வெளியே இறங்கினால் ஒரே வதந்தி!— திரும்பிப் பார்த்தால் கை கால் முளைத் துப பறக்கும் புதுப் புதுச் செய்திகள்!

உண்மையிலேயே நான் பயந்து விட்டேன். நான் எப்பொழுதும் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சபவனல்ல. வாழ்வின் சில கட்டங்களில் — விபத்துக்களில் — நான் மரணத்தின் சந்தியை நேருக்கு நேர் தரிசித்துமிருக்கின்றேன். எனவே கொழும்பிலுள்ள எனது மானிகளை அந்தக் கணங்களில் நீண்ததுப் பார்த்தேன்; பயந்தேன்.

நெஞ்செல்லாம் தவியாய்த் தவித்தது.

மல்லிகையின் கடைசிப் பக்க விளம்பரகாரர் திரு. எம். ரங்கநாதன் பற்றியும் அவரது வியாபார ஸ்தலம் பற்றியும் அங்கிருந்து வந்த ஒரு சிலிருடம் வினவினேன். ‘அந்த மரக கடையா? எல் லாம் சுகுகாடாக இருக்கின்றது’ எனத் தகவல் தந்தார் ஒருவர். மனம் சப்பென்று போய்விட்டது. உள்விளம்பரம் தரும் சிற்றம்பலம் அதிபர் சிவலிங்கத்தைப் பற்றி விசாரித்தேன். தகவலே தெரிய வில்லை என்றனர், நான் கொழும்பில் தங்கும் முதலாம் குறுக்குக் கடை பற்றியும்சாப்பிட்டு ஓய்வெடுக்கும் ஸ்ரீ கதிரேசன் வீதிக் கடை பற்றியும் தெரிந்தவர்களிடம் கேட்டுப் பார்த்தேன்: அவர்கள் தந்த வொருவராகப் பெயர் சொல்லி விசாரித்துப் பார்த்தாலும் முன் னுக்குப் பின் முரணுக்கச் செய்திகள் வந்தன.

நடுச் சாமம் இரண்டு முன்று மணியளவில் எழுந்திருந்து விளக் கைப் போட்டுவிட்டு, நாற்காலியில் விழித்திருப்பேன். மனமே பலதையும் பத்தையும் யோசித்து முளையைக் குழப்பிக் கொண்டது.

ஓர் இரவு எனது மகன் எனது நிலையைப் பார்த்துவிட்டு விசாரித்தான். நான் எனது மனச் சஞ்சலத்தை அவனுடன் பகிர்ந்து கொண்டேன்,

‘நீங்க ஒண்டுக்குமே யோசிக்காதீங்க, மனசு சுத்தமா மல்லி கையை நேசித்தவங்களுக்கு ஒரு தீங்குமே வராது!’,

ಅಂತರ್ವಿಷಯ ಪತ್ರಾ

அந்த இளம் நெஞ்சின் ஆறுதல் என் இதயத்தைக் குளிர் வித்தது:

நன்பர் ரங்கநாதனை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவா மறைந்த எம். ஏ. கிளார். ‘எனக்கு இரண்டு ஆம்பிளைப் பிள்ளை கள். மல்லிகையை என் பெண்ணுக நினைக்கிறேன். சீதனம் கொடுப் பதாக நினைத்து மல்லிகைக்கு உதவ எனக்கு விருப்பம்’ என்றாரு நான் மனந் திறந்து சொன்னார் அவர். வியாபார முனைபாவம் எனக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன். வாபம்தான் அதன் குறிக்கோள். இந்த மனுஷன் மல்லிகைக்கு மனங் கோணுமல் உதவுகின்றாரே நான் சில சமயங்களில் மலைத்ததுண்டு.

நான் சுல் சமயங்களை மட்டத்தில் அந்த நல்ல இதயம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்ன குழந்தையில் துடிக்கின்றதோ?

அடுத்தவர் திரு. சிவலிங்கம். ஐந்தாம் குறுக்குத் தெருவு லுள்ள இவரது கடையின் மேல் மாடியில் நீண்ட காலம் தங்கி விருப்பவர் யேசுரத்தினம், வாரெனில் நாடக நடிகர். இவரைச் சந்திப்பதற்காக நான் இரவு நேரத்தில் அங்கு செல்வது வழக்கம், அப்பொழுது சிவலிங்கம் அவர்களைப் பார்த்தாலும் நான் அவ்வளவு முக்கியத்துவமளிப்பதில்லை. ஒருநாள் ஐந்துலாப்புச் சந்திக்கருஷே பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது, ‘சிவலிங்கத்தை நீர் நல்லாப் புரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அருமையான பிறவி. அமசடக்காக இருந்து கொண்டு பல நல்ல காரியங்களுக்கு உதவும் பெரும் பிறவி அவர். அருமையான மனிதன் அவர். ஒரு நாளைக்கு அவரை உமக்கு அவசியம் அறிமுகம் செய்து வைக்க வேண்டும்’ எனக் கூறிய யேசுரத்தினம், ஒருநாள் அறிமுகமும் செய்து வைத்தார். அன்றிலிருந்து மல்லிகையில் விளம்பரத்தை அவரைக் கேட்காமலே வருடக்கணக்காகப் போட்டு வருகின்றேன்.

அந்தப் பெரும் பிறவி என்ன கண்டங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளாரோ? அவரது ஸ்தாபனம் என்ன நிலையில் உள்ளதோ?

நான் தங்கிச் சாப்பிடும் கடைக்காரர்களான தம்பையா, செல்வம் போன்ற என்னைப் புரிந்து கொண்ட நெஞ்சங்கள் என்ன பதைப்புப் பதைக்கின்றனரோ?

தந்தி ஒன்று வந்தது. மனக் கலக்கத்துடன் பிரித்தேன். ‘புதுக்கவிடை அனுப்பியிருந்தேன் தவறுமல் கிடைத்ததா? அவசியம் படில் காவும்’ இந்தச் சூழ்நிலையிலும் இப்படியொரு தமாஷ்!

பதல் தரவும் இந்தச் சூழ்நிலையை கீழ்க்கண்ட படிமத்தின் வித்திட்ட தோழமை எழுத்தாளர்கள், எனது சிரமங்களில் பங்கு கொண்டு உழைத்தவர்கள், பத்திரிகைகளில் பணிபுரியும் சகோதரப் புத்திஜீவிகள் என்ன மாதிரிக் கஷ்டங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளனரோ?

— இவர்கள் அத்தனை பேரும் உயிருடன்தான் இருகின்
றன்றோ?

திலைப்பன் தெவிவாகச் சொன்ன அனுதாப மொழிகள் அந்த நேரத்தில் ஓர் இதய நண்பன் கூறிய ஆறுதலுக்கு ஒப்பாயிருந்தது.

பின்னர் வந்த தகவல்கள் ஆரோக்ஷியமாகவிருந்து
கிடீட்டுவிட்டு நம்பிக்கைகள் வீண் போகவில்லை!

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் திரு. நீல, பத்மநாபன் அவர்களை திருவனந்தபுரத்தில் அவரது இல்லத்திலேயே சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது,

தமிழகத்தை விட்டு எவ்வளவோ தூரந் தொலைவிலு ஸ்ள
வேசென்று மாநிலத்தின் தலைநகரில் வாழ்ந்து கொண்டு, தமிழூர் பற்றியே சிந்தித்து, தமிழகமுக்கு நல்ல ஆரோக்கியமான படைப்புக்கண் நல்கி வரும் இவர், ஈழத்து ஏழுத்தாளர்கள் பலரை நன்றாக இனங் கண்டு வைத் திருக்கின்றார். எந்த விதமான பந்தாக்குறமற்று ஒரு நல்ல நண்பனைப் போல, இவர் பழகும் முறையே மனதைத் தொட்டு நிற்பதாகும்.

இந்த ஈமத்து இலக்கியகாரரின் ஆத்மார்த்திக நண்பன் திரு. நீ. ப. அவர்களது உருவத்தை அட்டையில் தாங்கி வருவதில் மல்லிகை பெருமைப்படுகின்றது.

— ၁၆၂ —

ஆத்மாவின் எண்ணியர்

—தங்கதேவன்

அறுபதுக்களில் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் மிக அழுத்தமாகக் கால் பதித்து, தற்போது முன்னணியில் நிற்பவர்களில் ஒருவர் நீல பத்மநாபன். சிறு சஞ்சிகைகளில் எழுதியே தமிழை ஸ்தாபித்துக் கொண்டவர். எழுபத்தேழில் கிடைத்த ராஜா ஸேர் அண்ண மஸீச் செட்டியார் பரிச் நீ. ப. வை ஒரு ‘இலக்கிய நட்சத்திர’ மாக வெளியிடக்குக்கு காட்டியதென்றாலும், அவருடைய இலக்கியத்தரம் எப்போதோ உறுதிப்படுத்தப் பட்டதும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதுமான ஒன்றுகும்.

பதின்மூன்று நாவல்கள், எட்டுக் கதைத் தொகுதிகள், கவி தைத் தொகுதிகளின்னு, கட்டுரைத் தொகுதி ஒன்று — இவ்வளவும் இந்த நாற்பத்தைந்து வயதுக்காரரின் காத்திரம் வாய்ந்த இலக்கிய அறுவடைகளாகும். நீ. ப. வின் நூல்கள், ஆங்கிலம், ஜோர்மன், இந்தி மற்றும் இந்திய மொழிகளில் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ‘தலைமுறைகள்’, ‘பள்ளிகொண்டட்டுரம்’, ‘உறவுகள்’

ஆகிய நாவல்கள், தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் மைல் கற்களாக அமைந்தனவே. நல்லதொரு நாவலாசிரியராக அமைந்து விட்டமை நீ. ப. வின் சிறு கதாசிரியர் அந்தஸ்தை எவ்விதத்திலும் குறைத்து விடவும் முடியாதுள்ளது.

‘என்னைச் சூழ்நிதிருக்கும் உலகின் துப்ப துயரங்கள் என்னை வெகுவாகப் பாதிக்கின்றன. அவற்றால் நோக்கொள்ளும் மனதைத் தேற்ற, என் பேரைவைப் பவிக்கிறேன்’ என்று சொல்லும் நீல பதமநாபன், ‘நான் படித்த இலக்கியங்களில் சந்தித்த மனிதர்கள், வாழ்க்கைகளிலும் பார்க்க, கண்ணேதிரே வாழும் மனிதனும் அவன் வாழ்வின் யதார்த்தமுமே என்னில் தாக்கமேற்படுத்திய சக்திகளாக உள்ளன’ என்று மேலும் குறிப்பிடுகிறார்.

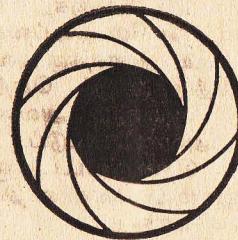
எழுத்தை ஒரு யக்ஞமாய் ஆக்கிக் கொண்டவர் நீ. ப. ‘எழுத்தாளன் என்பவன், தனினைத் தன் வழியில் உருவாக்கிக் கொள் கிற செயற்போக்கில் எத்தனையோ கசப்பான் அநுபவங்களை எதிர் கொள்ள நேரிடும். அபிமானிகளும் நலம் விரும்பிகளும் அதிகரிக்கும் அதே நேரத்தில், வயிற்றெரிச்சல்காரர்களும் குழிபறிப்போரும் கூடவே அதிகரிக்கவே செய்வார்கள். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது தன் பேரைவில் நம்பிக்கை வைத்து, நிஷ்காமியாகத்தான் கர்மங்களை இயற்ற வேண்டியவன் எழுத்தாளன்’ என்கிறார் நீ. ப.

நீ. ப. மலையாள மொழியிலும் எழுதக் கூடிய ஆற்றல் கைவரப் பெற்றவர்; கேரள மண்ணிற் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வரும் காரணத்தால் மலையாளம் இயல்பாகவே இவரில் கவருதல் சாத்தியமாயிற்று. மற்றத் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடைத்தி ராத வாய்ப்புக்களில், இந்த இரண்டு கலாச்சாரங்களின் பாதிப் புக்குத் தமிழை ஆட்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு ஒன்றென கலாநிதி கே. எம். ஜோர்ஜ் அவர்களாற் சுட்டப்படுகிறது. இதற்குச் சார்புடைய இன்னுமொரு காரணத்தையும் அவர் குறிப்பிடுகிறார்: நீ. ப, வின் பொறியில் தொழில்.

இவ்விரண்டும் நீ. ப. வக்குப் புதிய பரிமாணங்களைக் கூட்டுவன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அடிப்படையான விடயமென்ன வென்றால், நீ. ப. வக்குள்ளே ஒரு உயர்தரக் கலைஞர் குடிகொண்டிருப்பதுதான் என நான் நம்புகிறேன்.

மகாத்மா காந்தி முழு முச்சுடன் இந்திய விடுதலைக்காக ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்தியத்துடன் போராடிய காலம், ஓர் ஆங்கிலேய பத்திராதிபர் மகாத்மாவிடம், ‘உங்களைத் தவிர வேறு ஒரு தலை வரை இந்தப் போராட்டத்திற்காக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லையா?’ என்று பாதி குத்தலாகவும் பாதி நகைச்சுக்கையாக வும் கேட்டார். அதற்குர் காந்தி கொடுத்த பதில், ‘ஓரு வேளை உங்களைப் போன்றேருடன் போராட நான் போதும் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள் போலும்’

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் குறுநாவல் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற கிறுநாவல்

வெற்றுக் குளத்தில் வாடும் தாமரை

—வெ. தில்லைநாதன்

புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழாவிலே பாராளுமன்ற உறுப்பினர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். ‘கட்டிடங்களைக் கட்டி வேறும் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதால் மட்டும் கல்வியில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. ஆசிரியர் கள் சேசை வ மனப்பான்மையுடன் தொண்டாற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் எமது சமுதாயம் முன்னேறும்’

‘எமது மாவட்டம் ஏனைய மாவட்டங்களைவிடச் சுற்றும் குறைந்துவிடாத வகையில் அபிவிருத்தி ஏற்பட வேண்டுமானால் கல்விக் கண் திறக்க வேண்டும்: கல்விக் கண்களுக்கு ஒளி கொடுக்கிற ஆசிரியர்கள் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயற்பட வேண்டும். வெறுமனே பணம் சம்பாதிக்கும் இயந்திரங்களாக மாறி மாணவர்களைப் புறக்கணிக்கக் கூடாது’

பாடசாலை மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும், பெற்றேரும், ஏனைய பார்வையாளர்களுமாக

மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது. நியாயவாதியான அந்த எம். பிரீந்திமன்றிலே தொகுப்புரை வழங்குவது போல ஆதாரங்களுடன் ஆணித்தரமாகப் பேசி முடித்து அமர்ந்தார். கலை நிகழ்ச்சிகட்டகான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. மண்டபத்தில் எழுந்த இரைச் சல்காதைப் பிளங்கள்.

அருணின் கண்களோ பாரா ஞமூற் உறுப்பினரையே மொய்த்தவாறிருந்தன. அவன் பல நாட்களாக அவரைச் சந்திக்க முயன்றும் அவர் வெளிநாடு சென்றிருந்தமையால் முடிய வில்லை. இன்றெப்படியும் அவரைச் சந்திக்க வேண்டுமென முடிவு செய்து கொண்டான்.

கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமாகி விட்டன. அருணின் மனமோ அவற்றில் படியவில்லை: எம். பியின் வார்த்தைகளே அவனுது காது லீங்காரமிட்டுக் கொண்டிருந்தன. ஆசிரியரைப் பற்றி அவர் கூறிய வார்த்தைகள் ஒருவகையில் பார்த்தால் நியாயமானவைதான். ஆயினும்

ஆசிரியர் தெரிவில், அவர்கள் கல்வியில், கொடுப்பனவுகளில், நலன்களில் அரசு காட்டும் அக்கறை அக்கறை அல்லது அக்கறையின்மை எவ்வளவென்பதற்குத் தனது வாழ்க்கையே சான்று என அவனுக்குத் தோன்றியது.

அவனது நினைவுகள் பின்னேக்கி நூர்ந்தன. அவனது ஆசிரிய சேவைக்காலம் பதினெட்டாண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது. அவனுக்கு வேலை கிடைத்தது பொதுத் தேர்தல் அண்மிய ஒரு காலம். அப்போது அவன் க. பொ. த. (சா. த.) சித்தி எய்திவிட்டு ஒரு கடையில் எடுபிடியாளாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தான்.

கடையில் வேலை செய்த நேரந் தவிர்ந்த ஏணை நேரங்களில் அவனது கடமைகளில் மிகப் பிரதானமானது எம். பி. வீட்டுக்குச் சென்று வருவது. தனது படிப்புத்தேர்ற ஒரு வேலை கொடுக்குமாறு அவன் அவரை நக்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவராலும் அவனைத் தட்டிக் கழிக்க முடியவில்லை. அவனது தகப்பனார் காலமாகும்வரை அவரது வெற்றிக்காக மும்முரமாக உழைத்தவராயிற்றே. ‘கொஞ்சம் பொறுத்து கொஞ்சம் பொறுத்து வந்தவர் திடீரென ஒருநாள் அவன் முதுகிலே தட்டி, ‘உனக்கு வேலை கிடைக்கிட்டுதென்டு நினைச்சுக்கொள் தமிப்’ என்றார்,

அவன் வாயெல்லாம் பல்லாக, ‘என்ன வேலை சேர்?’ என்றார்.

‘ஆ ஆ கோயிங் ரூபி அன் இங்லிஸ் ரீசர்ஸ்’ அவர் கூறினார். அவன் அதிர்ந்து நிமிர்ந்தான். ஆசிரியராகவா? அதுவும் ஆங்கில ஆசிரியராகவா? அவனைக் கடையில் சந்தித்தவர்கள் கேவியாக

‘மாஸ்டர்’ என்றழைக்கப் போகிறார்களே:

அவன் பாடசாலையில் கெட்டி கார மாணவங்களுக்கத்தான் இருந்தான். மேலே படிப்பைப் பொடரக்கூடிய அளவுக்கு அவன் திறமைச் சித்திகளையும் பெற்றிருந்தான். ஆயினும் அவனது தகப்பனார் அவசரப்பட்டுப் பரவோகம் சென்றுவிட்டதனால் பல்கலைக்கழகம் அவனது சக்திக்கு மீறிய சங்கதியானது.

ஆயினும் பாடசாலை விட்டகாலத்திலிருந்து ஒசிக் கதைப்புத்தகங்கள் தவிர எதையும் வாசித்திராதவன் எப்படி ஆசிரியராவது? அவனது மனச்சாட்சியே அவனை முள்ளாகத் தூத்துக்குடி கொண்டிருந்தான்.

எம். பி. சிரித்தார். ‘என்ன தமிப் யோகிக்கிறார்? இங்கிலை ‘சி’ இருக்குத்தானே?’

‘இருக்குதுதான் சேர், என்டாலும் படிப்பிக்கிற அளவுக்கு?’

‘நீ கவலைப்படாதை. உன்னிலும் பார்க்க அறிவு குறைஞ்சு வங்கள் ஆசிரியராகச் சேவை செய்யிறங்கள் தெரியுமோ?’ அவர் மீண்டும் சிரித்தார். அவர் சிரிப்பில் பல அர் த தங்கள் பொதிந்திருப்பது போல அவனுக்குத் தோன்றியது.

எப்படியோ அவன் வாத்தியார் ஆனான்.

அவன் முதன் முதலில் பதவி ஏற்றது இன்னும் அவன் மனதில் பசுமையாக இருந்தது. வடப்புதியில் கிராமப் புறத்தில் உள்ள ஒரு சிறிய பாடசாலை அது. ஒரு சிறிய கட்டிடம்; அதைச் சுற்றிச் சில பட்ட மாமரங்களும் பட்டுக் கொண்டிருந்த மாமரங்களும், காய்த்துக் களைத்த அல்லது என்றைக்குமே காய்களைக்

கண்டிராத இரு தென்னைகள், ஒரு கிணறு. இவ்வளவுதான் பாடசாலை வளவு.

எப்போதேக கட்டப்பட்டு உருக்குலைந்த கட்டிடத்தின் ஒரு மூலையில் அதிபரின் மேசை இருந்தது. அறையேதும் இல்லை. மேசை லாக்சிக்குள் எல்லாம் அடக்கம். முக்கியமான தல்தா வேஜாக்கள் ஒவ்வொரு நானும் அதுபர் வீடு சென்றுவரும். குவாளி, மண்வெட்டி போன்ற சில பொருட்கள் பக்கத்து வீட்டில் தஞ்சம் புகுந்தன.

அப் பாடசாலையை எப்படி மூடுவதென்று தெரியாது அரசு தவித்துக் கொண்டிருந்தாற் போலப் பட்டது. மொத்தமாக ஜந்து வகுப்புகள். மாணவர் தொகை ஜம்பதுக்கும் குறைய. அருளோயும் அதிபரையும் தவிர இன்னேர் ஆசிரியரும் கடமை புரிந்தார்.

பதவியேற்ற அன்று மூன்றும் வகுப்பில் கம்மா இருக்கும் படி அதிபர் கூறினார். அவன் அந்தப் பிஞ்சு முகங்களில் தெரிந்த ஆவலை ரசித்தபடி கையொடிந்த நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தான்.

என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை, பெயர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். திடீரென ஒரு பையென் ஒடி வந்து, ‘சேர் சித்திரவேலு குஞ்சாமணியைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்’ என்று கூறினார். அருணாக்கு முகஞ் சிவந்தது. அங்குமிங்கும் பார்த்தான். ஏணை ஆசிரியர்கள் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிந்ததும், ‘அவன் இனிக்காட்டமாட்டான் நீர் போயிரும்’ என்று மெதுவாகக் கூறிய வளின் மேனியில் படபடப்பு அடங்கச் சிறிது நேரங்கு சென்றது.

இப்படியாக அவனது கடமைகள் ஆரம்பமாகின்ற அடுத்த நாள் முழு மூச்சாக வேலை செய்ய வேண்டுமென்கிற ஒரு வித சக்தி பிறந்தது. முதல் பாடமாக அவன் ஜந்தாம் வகுப்புக்குச் சென்றபோது அங்கே ஒரே ஒரு பையென் மட்டுமிருக்கக் கண்டான்.

‘மற்றப் பிள்ளையள் எங்கே?’

‘நான் மட்டுந்தான் வாத்தி யார்?’

‘உமக்குப் பெயரென்ன?’

‘தவராசா’

‘என்றை பெயர் தெரியுமா?’

‘புது வாத்தியார்’

அருண் வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

‘நல்லது, நீர் முந்தி ஆங்கி லம் படிக்காதபடியால் மூண்டாம் வகுப்புப் புத்தகத்திலை தொடங்குவதும். முதலாம் பாடத்தைத் தொடங்கினன்.

‘எங்கை சொல்லு பத்மா’

‘பத்துமா’

‘பத்மா?’

‘பத்துமா’

அருண் ஏற்ததாழ பத்துத் தடவைகள் பத்மா என்று சொல்ல, அப் பையனும் பத்துமா என்றே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னன்.

அருள் அன்று காலை மாணவர்கள் மீது கோபம் கொள்வதில்லை என்று பூண்டிருந்த உறுதி தகர்ந்தது. அவனுக்குக் கோபம் பொங்கியது.

‘எட பத்துமா இல்லை, பதினெடு மா என்டு சொல்லு’

‘பதினெடு மா’

அருணுக்கு அழுகை வரும் போவிருந்தது. பையனில் ஏதோ கோளாறிருப்பது அவனுக்குப் புரிந்தது இடைவேளையின்போது அவன் அதிபரிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினான்.

'தம்பி உமக்குத் தெரியுமே எங்கடை நட்டிலை மட்டுந்தான் பள்ளிப் படிப்போ பட்டப் படிப்போ முடிஞ்ச உடனை வாத்தி வாத்தி வேலைக்கு ஆக்கனை எடுக்கிறவை. வெளி நாடு களிலையெண்டால் ஆசிரிய பயிற்சியும் பெற்றுக்கூப் பிறகுதான் ஒருத்தன வாத்தியாராய் வரலாம். நீர் படிப்பிக்கிறது பாடத்தையில் ஸி; பையணத்தான் படிப்பிக்கிறீர். அப்ப முதலிலை உம்மடை பிள்ளையளை நீர் புஞ்சுக்கொள்ள வேணும்'

அருணுக்கு அவர் என்ன சொல்ல வருகிறோ என்று புரியவில்லை.

அதிபர் சிரித்தார்.

'அரைக் கட்டட சுற்றாலிலை ரண்டு பெரிய பள்ளிக்குடமிருக்க அவனை ஏன் இங்கை விட்டிருக்கிறங்கள்? அவன் மூலை குறைஞ்சவன். அதை நீர் விளங்கிக் கொள்ள வேணும்'

தவராசா மூலை குறைந்த வன் என்பதை அறிவதற்கு விசேட பயிற்சி ஏதும் தேவை என அருணுக்குத் தேதான்ற வில்லை. அப்பையனுக்கு உதவுவதற்கே அவனுக்கு மொழிப்பயிற்சி தேவையாகவே இருந்தது.

அது உண்மைதான். சேர், அவனுக்கு நாங்கள் எப்படி உதவலாம்?

உமகிகென்ன விசரே, தம்பி. எங்களாலை அது முடிஞ்ச காரியமே, எங்கடை பயிற்சி அதுக்

குப் போதாது. தேவையான செதிகளும் எங்களிட்டையில்லை. பொடியன் எஞ்சகையில்லாமல் என்ன வேலையொண்டாலும் செய்வான், தேவையான வேலையைச் செய்வியும். மற்றும் நேரத்திலை பேசாமலிரும் அவன் கொஞ்சநாளைக்குச் சந்தோஷமாயிருந்திட்டுப் போகட்டன்'

அருணைத்து உற்சாகம் வற்றியது.

'அப்ப இங்கையிருக்கின்ற எல்லாப் பிள்ளையுமே இப்பிடித்தானு?' பிடிப்பிடாதையும்: நல்ல கெட்டிக்காரப் பிள்ளையும் இருக்கிறங்கள். தூர அனுப்பப்பயத்திலை பெற்றேர் அதுகளை இங்கை விட்டிருக்கினம்.

அதன் பின்னர் அவனுக்கு வேலை எதுவும் இருக்கவில்லை. அப்பையன் எதைக்கேட்டாலும் சிரிப்பான். ஒருநாள் விம்மிவிம்மி அழுது கொண்டிருந்தான்.

'ஏன் தம்பி அழுகிறுய்?'

'ராமச்சந்திரன் அடிச்சிட்டான், வாத்தியார்'

அடித்த பையண அழைத்தான்.

'அவன் கிணத்திலை தண்ணி அள்ளினவன், வாத்தியார். பெரியையா (அதிபர்) அவனை அள்ளக் கூடாதெண்டு சொல்லியிருக்கிறார்.'

'ஏன் அவனுக்குக் காத்தை வலிப்பு வாறுதே'

'இல்லை, வாத்தியார். அவங்களெல்லாம் கிணத்திலை தொடக்கூடாது'

'ஓ! அவனுக்கு இந்தக் குறைபாடு வேரை? அருணை நெஞ்சில் சிறு அதிர்வுகள். பிள்ளைகளை

லாரும் உருண்டு புரண்டு வேற்றுமையின்றி விளையாடியதைக் கண்டு அவன் சாதிப் பிசாக இல்லை என்று மகிழ்திருந்த வேலையில் ஏதோ ஒருவகையில் அது இருக்கவே செய்கிறது என்ற உண்மை கைப்பு மருந்தாக உட்புகுந்தது.

அதற்குப் பின் னர் அப்பையண மிகுந்த அன்புடன் பாதுகாத்து வந்தான் அருண்.

பாட போதனை சம்பந்தமாக அவனுக்கு உதவுவதற்கு யாருமிருக்கவில்லை. எல்லாப் பிள்ளைகளுமே அந்த ஜந்தாம் வகுப்பு மாணவணைப் போவிருந்திருந்திருப்பின் அவன் கவலைப்பட்டிருக்க மாட்டான், மிகுந்த விவேகிகளாக இருந்த மிகச் சிலரைப் பற்றியும் அவன் கவலைப்படவில்லை. சராசரி விவேகங்கொண்ட பல பிள்ளைகள் மீது விடப் பரிட்சை செய்ய வேண்டியிருக்கிறதே என்ற வேத னை அவனை அரித்துத் தின்று கொண்டிருந்தது.

யாராவது கீல்வி அதிகாரிகள் உதவக்கூடும் என அவன் எண்ணியிருந்தான். இரண்டாண்டுகள் உருண்டோடாடியும் யாரும் அந்தப் பக்கம் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. பாடசாலைக்குச் சென்று பரிசோதகர் செய்ய வேண்டிய சில கடமைகளை அதிபர் அவரது அலுவலகத்துக்குச் சென்றே முடிப்பித்தார். அதே சமயம் பாடசாலைக்கு அவர் சென்றதாகக் குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிவிடப்பட்டது.

திடீரன்று ஒருநாள் சுற்றுப்புறச் சத்தம் மிக மிக முழுமூர்மாக நடைபெற்றது. அதிபரின் மேசையில் அழகிய விரிப்பொன்று அமர்ந்தது. அன்று இன்ஸ்பெக்டர் ஜயா வரவிருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்ததே அதற்குக் காரணம்,

ஜயா வரும்போது மாணவர்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டிய முறை ஒத்திகை பார்க்கப்பட்டது. அன்று அவர்கள் வழக்கத்திலும் பார்க்கச் சுத்தமான ஆடைகள் அணிந்திருந்தார்கள். அருணைத்து சக ஆசிரியர் ஒரு புதிய கொப்பியைப் பழைப்பாக்க முயன்று கொண்டிருந்தார். பாடக் குறிப்பெழுதும் கொப்பி அது. அன்றுதான் வாங்கியிருந்தார். பழைய திகதி கருமிட்டு மன மனவின்று குறிப்பெழுதிய அவர் கொப்பியை அழக்காக்கப் பிரமப் பிரயத்தனம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இன்ஸ்பெக்டர் ஜயா மிடுக்காக வந்தார். எல்லாப் பிள்ளைகளும் எழுந்து நின்று ஒரே குரவில் 'வணக்கம் ஜயா' என்று கூறினார்கள். பெரிய மனதுடன் சில நிமிடங்களை அங்கே கழித்த அவர் ஆசிரியர்களையும் சந்தித்தார். அருணுக்கிருந்த பிரச்சினைகள் குறித்து அவர் எதுவுமே அறிந்து கொள்ள முயலவில்லை.

'நீர்தான் புது வாத்தியாரா' 'ஓம், சேர்'

'நோட்ஸ் ஒப் லெசன்ஸ் வைச்சுருக்கிறீரா?'

'.....'

'என்ன பேசாமலிருக்கிறீரா? தெரியுமா உம்மைத் தண்ணியில் லாக் காட்டுக்கு மாத்திவிட்டிடுவன்'

'என்ன தெரியாது? இவ்வளவு நானும் மற்றவையைப் பாத்தாவது செய்து தெரியாதா? பாத்தீரா அந்த மாஸ்டர் ஒழுங்காக நோட்ஸ் எழுதி யிருக்கிறேன்டு'

அதிபர் வந்து போனதன் விளைவாக அவனுக்கு மாற்று

கிடைத்தது. பத்து மைல்களுக்கப்பாலுள்ள மனற்பாங்கான ஒரு கிராமத்தில் பத்தாம் வசூப்புகள் வரை உள்ள ஒரு பாடசாலைக்கு அவன் மாற்றப்பட்டான்.

தங்குவதற்குக் கூட வசதி யற்ற ஒரு கிராமம் அது. பாடசாலைக்கு அண்மையில் ஒரே ஒரு பெரிய வீடுதான் இருந்தது. அது அப்பாடசாலையின் பழைய அதிபரது வீடு என்று அறிந்து கொண்டான்.

அப்பகுதியில் தொண்ணாறு வீத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் அன்றாடங்காய்ச்சிகள். ஆசிரியர்களின் பெரும்பான்மையோர் அயற் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். வாடகைக்கு வீடு பெறுவது மிகவும் சிரமாகவிருந்தது. அத்தோடு அவனது நியமனம் மாதாந்தம் நூறு ரூபா பெறும் தற்காலிக நியமனம். ஆகவே சிரமப்பட்டு வீடெடுத்தாலும் அது அவனது சக்திக்கு மீறிய செயலாகவே இருக்கும் என்று தோன்றியது.

ஆகவே அவன் கல்வி அலுவவகத்தில் தவங்கிடந்து மேலதி காரியைச் சந்தித்துப் பாடசாலையிலிருந்து ஏறத்தாழ ஒருமைல்கல் புதையப் புதைய மனலுக்கூடாக நடந்தே பிரதானவிதியை அடைய வேண்டுமென்று கூறி வசதியான ஓர் இடத்துக்கு கிடமாற்றஞ் செய்யும்படி வேண்டினான்.

பணிப்பாளர் ஒரு பெண்மணி. அவர் அவனது வேண்டுகொஞ்சுக்கு விடையிறுப்பவர் போல அவன் எழுதிக் கொண்டு சென்றிருந்த விண்ணப்பத்தை வாசிக்காமலேயே கசக்கிக் குப்பைக் கூடைக்குள் அலுங்காமல் நலுங்சாமல் நளினமாகப் போட்டான்.

'பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து மூன்று மைல் சுற்றளவுக்குள் நீர் இருக்க வேணும் உமக்கது தெரியுமா? ஸ்கலுக்குக் கிட்ட ஒரு இடத்தைப் பாரும்'

ஆசனத்தை அலங்கரிப்பதற்காகவே பதவிவிகிதத் அந்த அம்மணிக்கு அவனது பாடசாலை எங்கேயிருப்பது என்று தெரியுமா என்பது ஜயத்துக்கிடமாகவிருந்தது. அவனது சம்பள விபரம் விண்ணப்பத்தை வாசித்திருந்தாலோ அவருக்குப் புரியும்.

ஆயினும் அதிகாரி நடந்து கொண்ட விதத்திலிருந்து பொறுமையாக எதையும் கேட்பாரென்று தோன்றவில்லை. அவன் வெளியே நடந்தான். எப்படியோ ஒரு கரு கை யை என்ன என்கொண்டவரின் தயவில் பாடசாலையிலிருந்து நாலுமைல்தொலைவில் குறைந்த செலவில் அவனுக்கேர் இடம் கிடைத்தது.

'தம் பி, எங்களிட்டைப் பாவிக்காத அறையொண்டிருக்குது. உம்மைப் பார்த்தால் நல்ல பிள்ளையாத் தெரியுது. நீர் சாப்பாட்டுக் காசு மட்டுந்தந்தால் போதும்' என்று வீட்டுக்காரர் சொல்லியிருந்தார்.

அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேர சூசியில் எட்டாம் வகுப்பு ஆங்கிலமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பத்தாம் வகுப்பு மட்டுமே சித்தியெய்தியிருந்த அவனுக்கு எட்டாம் வகுப்புக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பது சிரமமாக இருந்தது. அவன் ஆங்கிலத்தில் எதையும் வாசித்து ஆங்கில அறிவை விருத்தி செய்யாமையே அதற்குக் காரணம். ஆனால், அதையிட்டு அவன் பட்ட கவலையளவுக்கு அரசு கவலைப்பட்டதாகக் காணேன்.

அவனது சொற்ப ஊதியத்தைக் கொண்டு பிரத்தியேகக்

கல்வி பெறவும் அவனால் முடியவில்லை. ஊதியத்தை அதிகரிக்குமாறு தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளைத்தையும் எடுக்க முடியாதவகையில் அரசு அவனைப் போன்றவர்களது மென்னியை இறுகப் பிடித்திருந்தது. நியமனக் கடிதத்திலேயே 'இந் நியமனம் தற்காலிகமானது. நீர் எவ்வித தொழிற்சங்க நடவடிக்கை களிலும் ஈடுபட முடியாது' என்குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

அவனைப் பொறுத்தவரை சுய திருப்திக்காக இயன்றவரை ஆங்கில நூல்களை வாசித்ததோடு க. பொ. த. (சா. த) பார்ட்கையில் ஆங்கில இலக்கியத்திலும் சித்தியைத்தான். அதன் பயனாக அவனுக்குத் தன்னம்பிக்கை அதிகரித்தது.

காலைப் போக்கில் இவர்களை இப்படியே விட்டால் வேறு வேலை தேடிப் போய்விடக்கூடும் என்ற அச்சத்திலோ என்னவோ அரசு அவனைப் போன்றவர்களை நிரந்தரமாக்கிறது. வேதனமும் அதிகரிக்கப்பட்டது. வழுமை போல ஏனைய இலாகாக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அவர்களது சம்பளம் குறைவாக இருந்தது. அருண வருமாக மாலை அதிகரிப்புக் காரணமாக வேலைகளில் யாழ் நகர் சென்று க. பொ. த. உயர்தார் பார்ட்சைக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்யலானான்.

தன்னை நம்பியிருக்கும் சிறௌர்களைத் தான் நட்டாற்றில் விடக்கூடாதேயென்ற துடிப்போடு அவன் தன் அறிவைப் பெருக்கமுயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருந்த வேலையில், இடையிலே முனைத்த இன்னெரு பிரச்சினை அவன் அப் பாடசாலையே தொடர்ந்திருக்க முடியாத ஒரு குழந்தையை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

அவன் அப்பாடசாலையில் பதவியேற்ற ஒரிரு நாட்களிலேயே ஒரு விடயத்தை அவதானித்திருந்தான். ஒரு வகுப்பில் அவனுக்கு ஆங்கிலப் புத்தகம் தேவைப்பட்ட போது மற்றையமாணவர்களிலிருந்து சுற்று விலகி ஒற்போலப் பக்க வாட்டிற் போடப்பட்டிருந்த ஒரு வாங்கி விருந்த மாணவர்களுள் ஒரு வனிடம் புத்தகத்தைத் தருமாறு அருண் கையை நீட்டினான்

உடனே மற்ற வாங்குகளில் இருந்த மாணவர்களுட் பலர் ஒத்த குரவில் 'அவங்களிட்டை வாங்காதேங்கோ, சேர்' என்று கத்தினர்கள். ஒன்றும் புரியாத அருண், ஏன் அவங்களுக்கேதூம் தொற்று நோயா? என்று கேட்டான். அக் கேள்விக்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. மாணவர்கள் முகம் மறைத்துச் சிரித்தார்கள். குறிப்பிட்ட வாங்கிலிருந்தவர்களோ தலையைக் குனிந்தவாறு மெளன்ததில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள். அருண் அந்தப் பிள்ளைகளுள் ஒருவனிடமிருந்தே புத்தகம் இரவல் வாங்கினான்.

இரவல் கொடுத்தவரே தயக்கத்துடன் நீட்ட அவனருகில் இருந்தவர்கள் மிரள் மிரள் விழித்தார்கள். பாடவேலை மூடி வெட்டந்தபோது அப்பையன் நீருந்த அனுமதி பெற்றுன். ஆயினும் வகுப்பிலிருந்த பாஜையிலிருந்து அவன் நீர் அள்ளுமியற்சிக்கவில்லை. இன்னெரு மாணவன் நீருற்ற அவன் கைகளை நீரங்கள் பருகினான். அருணில் நெஞ்சு குழறியது. இடைவேலையில் போது ஒரு மாணவர் குழாம் அவனைத் தேடிவந்தது. அவர்களுக்குத் தலைவன் போலக் காணப்பட்ட ஒருவன் சொன்னான்.

'சேர், அவங்கள் கீழ் சாதியள். நாங்கள் அவங்களை முட்டுறைல்லை'

அருண் முதலில் கடமை புரிந்த பாடசாலை நகரை அண்டியிருந்தமையாற் போலும் அங்கே இவ்வளவு தூரம் வேற்றுமை பாராட்டப்படவில்லை. பொங்கி வந்த கோபத்தை அவன் சிரமப் பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். படிப்படியாக எதிர்ப்புணர்ச்சி யைக் காட்டுவதே விவேகமான செயல் என்று தோன்றியது. முதலில் அவர்கள் பிரயோகித்த ஆயுதத்தை அவர்கள் மேலேயே திருப்பிப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவஸ் கிளர்ந்து எழுந்தது:

‘நான் புது ஆள். நான் என்ன சாதியென்டு உங்களிலை ஆருக்காவது தெரியுமா? நானும் கீழ் சாதியாயிருக்கலாம்தானே?’,

குழாத் தலைவனின் உடல்டில் அலட்சியப் புன்னகை ஒன்று நெளிந்தது.

‘அதெல்லாம் நீங்கள் எந்தப் பகுதி எண்டு அப்பா முதலிலேயே விசாரிச்சிட்டார்’

‘நீர் அதிபற்றை மகனு?’

‘இல்லை சேர். பழைய அதி பரிந்றை மகன். அவர் போன வருஷந்தான் பென் ஷனி லை போனவர்’

நாட்கள் செல்லச் செல்ல அந்தப் பாடசாலையின் குழ்நிலை அவனுக்கு விளங்கத் தொடங்கியது. அங்கிருந்த ஆசிரியர்களில் அருணையும் அவனுக்கு நெருங்கிப்பழகிய கொட்டுப் பழகிய அருண் அவர்களுக்கைத்தொட்டுப் பழகிய அருண் அவர்களோடு சேர்ந்து பழகுவது இயல்பான ஒரு சங்கதி என்ற எண்ணத்தையும் ஏனைய மாணவர்கள் மனதிற் பதிக்கலானுன்.

அத்தகைய குழ் நி லையில் முற்போக்கான எண்ண விதை களைத் தூவுவது கற்பாறையிலே நெற்பயிர் வளர்க்க முனைவதை ஒத்தது என்பது அருணுக்குப் புரிந்தது. ஆயினும் தன்னுலான தைச் செய்வதை அவன் முடிவு செய்து கொண்டான்.

கல்வித் தகைமையை அதி கரிப்பதுபோல இதுவும் முக்கிய பணியாக அவனுக்குப் பட்டது. முதலாவது பணி சுலபமாக முடிந்து விட்டது. ஓராண்டி வேயே சிரத்தையுடன் படித்து அவன் க. பொ. த. (ட. த.) பரீட்சையில் சித்தி எய்திவிட்டான். பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்துக்கும் விண்ணப்பம் அனுப்பியாகி விட்டது.

அடுத்த பணியிலும் அவன் பொதுவாக முன்னேறிக் கொண்டிருந்தான். அவனது முயற்சிக் குத் துணையாக இருந்தார் ஈஸ்வரன். அவருக்கு வயது நாற்பத்தைந்தளவிலிருந்தது. முற் போக்காளர். அருணின் துணை மனவலுவை ஊட்டவே அவனது முயற்சிகளில் அவர் தோனோடு தோள் நின்றார்.

ஓடுக்கப்பட்ட பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து அவர்களைத் தொட்டுப் பழகிய அருண் அவர்களது கூச்சத்தைப் போகிய தோடு அவர்களோடு சேர்ந்து பழகுவது இயல்பான ஒரு சங்கதி என்ற எண்ணத்தையும் ஏனைய மாணவர்கள் மனதிற் பதிக்கலானுன்.

அவர்களிருவரது செயல்கள் ஏனைய ஆசிரியர்களிடையே அதிருப்பிடியை உண்டாக்கின. அதி பர் சாடை மாடையாக எச்சரித்தும் அவர்கள் செவிசாய்க்க வில்லை. அதிபரும் அவரது சகபாடிகளும் இவர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுப்பதற்குத்

தக்க தருணம் ஓன்றை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள்.

திழெரென ஈஸ்வரனுக்குச் சுகவீனம் ஏற்படவே அவர் குறுகிய கால இடைவெளிகளில் பல தடவை லீவில் நிற்க வேண்டியேற்பட்டது. இது எதிரிகளுக்கு வாய்ப்பாகப் போய் விட்டது.

இருநாள் சுற்று நிருபமொன்று ஆசிரியர் பார்வைக் கென அனுப்பப்பட்டது. அடிக்கடி லீவெடுக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணுகர்களின் எதிரிகள் என்ற தோரணையில் அது அமைந்திருந்தது. சுற்று நிருபத்தினடியில் பெற்றேர் ஆசிரியர் சங்கத்தினர் என்று போடப்பட்டிருந்தது.

அச் சுற்று நிருபத்திலேயே பெற்றேர் ஆசிரியர்கள் கத்துக்கும் பாடசாலை நிர்வாகத்துக்கும் எவ்வித சமீபந்தமுமில்லை என எழுதி அதைத் திருப்பியனுப்பினான் அருண். ஈஸ்வரனும் அவ்வாறே செய்தார்.

சில நாட்களில் பெற்றேர் ஆசிரியர் சங்கமென்ற பெயரில் ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. பெற்றேரின் ஏக பிரதிநிதியாக அப் பாடசாலையின் பல முய அதிபர் சமுகங் கொடுத்திருந்தார். சங்கத்தின் யாப்பின்படி அதிபரே நிரந்தரத் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்றும் தட்டிக் கெட்க ஆளின்மையால் பழைய அதிபரே தலைமை வகித்தார். அதிபரும் பெரும் பாலான் ஆசிரியர்களும் அவர்முன்னுல் கைகட்டி வாய்ப்புதைத்து நின்றனர்.

கூட்டத்தில் தேவையற்ற விடயங்கள் அலசப்பட்டன. அருண் மீதும் ஈஸ்வரன் மீதும் குற்றச் சாட்டுக்களை அளவில்லை, தந்தாவிக்குத் தலைவர்.

அவர்களிருவரும் கருத்து முறையற்ற கூட்டத்தில் தாம் கலந்து கொள்ள முடியாதெனக் கூறி வெளியேறினார்கள்.

மறுநாள் அவனைத் தனியே சந்தித்த ஒரு மாணவன், ‘சேர் உங்களுக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் அடிக்கிறதென்டு ப்ளான் போட்டிருக்கிறங்கள். சைக்கிள் செயி னை அடிக்கப் போரூங்களாம்: பள்ளி விட்டுப் போகேக்குள்ளை வேறை பாதையாலை போங்கோ, சேர்’ என்று கூறினான்.

அருண் கோழைத்தனத்தை வேறுத்த போதிலும், ஈஸ்வரனின் உடல் நிலையைக் கருதியும், காடைத் தனங்களில் ஈடுபடவிருப்ப மின்மையினாலும் வழமைக்கு விரோதமாக வேறு பாதையால் ஈஸ்வரனுயிரும் அழைத்துக் கொண்டு சென்றான்.

பத்து நாட்களின் பின்னர் அவர்கட்கு இடமாற்றக் கடிதம் கிடைத்தது. அருணும் ஈஸ்வரனும் ஒர் அதிகாரியைச் சென்ற சந்தித்தார்கள். அவரோ பிரச்சினையை இடத்திலிருந்து வெளியேறுவது நல்லது என்ற தோரணையிலேயே பதிலளித்தார். அவர்கள் பக்கம் இருந்த நியாயத்தை யாரும் செவிமுடுக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை.

ஆசிரியர்கள் வெறுமனை பாடங்களைப் போதித்துவிட்டு வந்தார் போதாது. மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதோடு பாடசாலையையும் சமுகத்தையும் இணைக்கும் பாலமாகவும் திகழு வேண்டுமென்பது கல்வி அமைச்ச ஆசிரியர்க்குப் போதிக்கும் பாடம். சமுகம் என்றால் அதிகாரமும் அந்தஸ்தும் படைத்த உயர்களையினர் என்பதே மறைவொருள் என்ற உண்மை அருணின் மனதில் சௌரீன்றுறைத்தது.

ஏதோ காரணத்துக்காக அமைச்சு சுலப ஆசிரிய இடமாற்றங்களையும் ரத்துச் செய்யவே அவர்களது மாற்றங்களும் ஒத்திவைக்கப் பட்டன. ஆயினும் போராட்டத்தைத் தொடரவழியின்றி அருணுக்குப் பல்களைக் கழக அனுமதி கிடைத்தது.

பல்களைக்கழகப் படிப்பு முடிந்ததும் அவன் கிழக்கு மாகாணப் பகுதியிலுள்ள தற்போதைய பாடசாலைக்கு இடமாற்றஞ் செய்யப்பட்டான். அங்கே அவன் உயர் வகுப்பு மாணவர்கள்க்கு வரித்தகம், பொருளியல் என்பன கற்பித்து வந்தான், பொருளியலில் அவனுக்கு ஏற்பட்ட விருப்பங் காரணமாகவும் இயல்பாகவே அவனிடத்திலிருந்த கற்பித்தல் ஆற்றவினாலும் அவன் மாணவர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டான். அதிபரும் அவனிடத்து மிகுந்த அன்பு காட்டினார்.

அப்பகுதி எம். பி. தனது தொகுதி மாணவர்களின் கல்வியில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். தகுதி பெற்ற ஆசிரியர் குறைபாட்டினால் கல்விவளர்க்கிறுன்றுவதை உணர்த்த அவர் ஆசிரிய நியமனங்கள், வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து வருகிற ஆசிரியர் நலன் போன்றவற்றில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தினார்.

அவர் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவராயினும் சில விடயங்களைச் சாதிக்கக் கூடியவர் என்று பேசிக் கொண்டார்கள். ஒரு முறை வைவால்மானில் கலந்து கொள்வதற்காக அவனது பாடசாலைக்குச் சென்ற எம். பி. அவர் இந்த விடயத்தில் அவர் அவனுக்கு உதவக் கூடும். அதே வேலை இதுவே ஏதாவது பதவி உயர்வு சம்பந்தமானதாக இருப்பின் அவரது உதவி கிடைக்குமானாலும் கேள்வி அவனுள் எழுந்தான்.

எம். பீக்களிடம் ‘காவடிக் கீழையெனத் தெரிந்துப்பெறு பிழையெனத் தெரிந்து

தாலும் இன்றைய அமைப்பில் வேறெற்றுவும் சாத்தியப்படாது என்று தோன்றியது. ஆசிரிய நியமன வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஓழிப்பதான் ஒரு மாயத் தோற்றத்தை ஏற்படுத்தி அரசாங்கக் கட்சியின் கரங்களைப் பலப்படுத்துவதற்காக எம். பீக் களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒர் ஆயுதமே தவிர கல்வி முன்னேற்றத் துக்காகச் செயல்படுகின்ற ஒன்று அன்ற என்ற சீரழிந்த நிலை அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பது நிதர்சனமான உண்மை.

நெல்லுக்கிறைத்த நீர் புலுக்குமென்பது போல் எதிர்க்கட்சி எம். பீக்களுக்கும் சில செயல்களைச் செய்யும் வாய்ப்பு இருந்தது. அருண் எம். பீயினால் அழைக்கப்பட்ட மறுநாள் அவரில்லம் சென்றுன். அவன் கையில் ஒரு கத்தைக் காகிதங்கள் இருந்தன அவன் பட்டம் பெற்று ஆண்டுகள் மூன்றாண்டுக்குப் பட்டதாரிச் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. அது சம்பந்தமாக அவன் பிராந்தியக் கல்வி பணிப்பாளரிலிருந்து ஐஞ்சித்துப்பதி வரை எழுதிய விண்ணப்பங்களின் பிரதிகளையே கையோடு கொண்டு சென்றிருந்தான்.

பொறுமையுடன் அவன் சொல்வதைச் சொல்வது எது எம். பி. முடிந்தளவுக்கு உதவி செய்வதாக உறுதியளித்தார். அவரைச் சந்திப்பதற்குக் காத்திருந்தோரின் என்னிக்கையைப்பார்த்த போது வியப்பாக இருந்தது.

அவன் உதவி நாடிப்போன இரண்டாவது எம். பி. அவர் இந்த விடயத்தில் அவர் அவனுக்கு உதவக் கூடும். அதே வேலை இதுவே ஏதாவது பதவி உயர்வு சம்பந்தமானதாக இருப்பின் அவரது உதவி கிடைக்குமானாலும் கேள்வி அவனுள் எழுந்தான்.

தது அங்கே திறமையைவிட வேறு காரணிகள் முன்னுக்கு நின்றிருக்கும்.

அவன் வெளி மாநிலத்துவன். ஆகவே அந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்து அவரது வெற்றிக் காக உழைத்த வேறு யாருக்கோதன வாய்ப்புக் கிட்டியிருக்கும், அதற்காக எம். பீயைக் குறைசொல்ல தனிப்பட்ட முறையில் போதித்தார். அதுமட்டுமென்றிப் பர்ட்சைப் பகுதியில் மிகுந்த கூறிய வார்த்தைகள் போலித் தனமானவையாக அவனுக்குத் தோன்றின.

திடீரென்று பேரிரைச்சலாக எழுந்த கர்கோவும் அவன் புலனைத் திசை திருப்பியது. பார்வையாளர்களை மிகவும் கவர்ந்த தகைச்சவை நிகழ்ச்சியொன்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது, எம். பி. இருக்கிறாரா என்று நோட்டமிட்டபடியே அருண் சிறிது நேரம் அந்த நிகழ்ச்சியை ரசித்தான், சில நிமிடங்களில் அவன் மனம் மீண்டும் அஸைபாயத் தொடங்கியது.

தனியார் கல்வி நிலையம் ஒன்றை நடத்திக் கொண்டிருந்த நண்பனைகளுக்கு அங்கே கந்திப்பகுவுமாறு அருண் அடிக்கடி கேட்பதுண்டு.

‘உதென்ன மச்சான் பிச்சைக்காக. நீ என்றை ரியூட்டரியில் வேலை செய் நான் உனக்கு டபிள் காக தாறன்’

முன்று தடவை க. பொ. த. (உ. த.) பார்ட்சையில் குண்டாடித்ததே அவனது மிகப் பெரிய கலவித் தராதரம்.

‘மச்சான் நான் செய்யிறது? என்ன பிழை தகுதியான ஆசிரியரை வைக்கத்தான் நான் ரியூட்டரி நடத்திறன். நானும் சம்பாதிக்கிறன். நான் களவெ

டுத்தோ. பிச்சையெடுத்தோ பிழைக்கேலையே? ரியூட்டர் எடுக்கிறது ஒரு பீபாஷன் எண்டு பொடியள் காசைக் கொண்டு வந்து கொட்டினால் அது என்றை பிழையா?’

அருணுக்குத் தெரிந்த ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் தனக்குச் சரிவரத் தெரியாத ஒரி பாடங்களையும் தனிப்பட்ட முறையில் போதித்தார். அதுமட்டுமென்றிப் பர்ட்சைப் பகுதியில் மிகுந்த கூறிய வார்த்தைகள் போலித் தனமானவையாக அவனுக்குத் தோன்றின.

அவரோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் அவனுக்கு ரியூட்டரி நண்பன் பெரிதாகத் தெரிந்தான். ஆசிரியர், ஆசிரியரது குறைந்த வருமானம் போன்ற சில காரணங்களால் ரியூட்டரிகள் ஆரம்பத்தில் தோன்றினாலும் சில பணம் விழுங்கிப் பெருச்சாளி களும், அடிப்படைத் தகைமைக்கூட அற்றவர்களும் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி வளர்வதைக் கண்டு அருவருப்புக் கொண்டே அவன் தனிப்பட்ட போதனையை வெறுத்தான்.

இலவசக் கல்வி வழங்கும் நாடு எமது நாடு என மார்த்தும் அரசு தகுதியான மேலதிக ஆசிரியரை நியமிக்காது இந்த அருவருப்பான சூழ்நிலையைத் தன்னுங் காணுதிருக்கையில் எம். பி. முழுப்பெறுப்பையும் ஆசிரியர் மீது சுமத்தியது அவனது உள்ளத்தைக் குடைந்தது, அவரது வார்த்தைகளிலும் பார்க்க அவரிடம் சென்றுகையேந்த வேண்டிய நிலை— அவர் தனிமனிதன் என்றளவில்

நல்வராக இருந்தும் — அவர் அரச யந்திரத்தை ஏதோ ஒரு வகையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்தமையால் அவனை மிக மிக வேதனைக்குள்ளாக்கியது.

கலை நிகழ்ச்சிகள் முடிவதற்கிடையிலேயே எம்.பி எழுந்தது தெரிந்து அருண் மண்டபத்திலி நழுவி அவர் பார்வை படக் கூடிய இடத்தில் நின்றன். அவனைக் கண்டதுமே அவர் எவ்வித பெருமையுமின்றி அவனருகே சென்றார்.

'மாஸ்டர் உங்கடை விசயத் தைப் பற்றி நான் மினிஸ்றியிலை வாதாடிப் பார்த்தன் நீங்கள் வர்த்தகம் படிப்பிக்கிறியன் ஆனால் டிகிறிக்கு நீங்கள் எக்கவுன்ட்ஸ் செய்யாதபடியால் உங்களைப் கொமேல் பட்டதாரியாய் அங்கீகாரிக்க முடியாதாம். புதிசாய் பட்டதாரி நியமனம் செய்யப் போகினமாம். அப்ளோ பண்ணிப் பாருங்கோ. கிடைக்கும் நான் வேணுமெண்டால் இங்கையிருந்து உங்களை டிரான் ஸ்பர் பண்ணுமல் பார்த்துக் கொள்ளுறன்'

அருணுக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று தெரியவில்லை நிரந்தர ஆசிரியரகப் பதவி வசித்துக் கொண்டே ஆசிரியர் பதவிக்கு விண்ணப்பிக் கேள்வியில் நிலை உலகத்திலேயே எமது நாட்டில் மட்டுந்தான் இருக்கும் என அவனுக்குத் தோன்றியது.

எ.பி. கூறியவாறே கிராமப் புறப் பாடசாலைக்கான பட்டதாரி ஆசிரியர் நியமனத்துக்கான விளம்பரம் வெளியானது. இது நிகழ இருந்த பொதுத் தேர்தலைக் கருத்திற் கொண்டு இத்தனை ஆசிரியர்களை நியமித்தோம் என்று மார்த்தட்டுவதற்கான தந்திரமா? அல்லது நிர்வாகத்

திறமையின்மையா என்பது அருணுக்குப் புரியவில்லை.

அவனைப் போலப் பலர் இருந்தார்கள். அவர்கள் புதிதாக வேலையில் சேர்ந்தவர்களென்று புள்ளி விபரம் வெளியிடப் படுமே தவிர அவர்கள் ஏற்கனவே வேலையில் இருந்தவர்கள் என்ற உண்மை வெளிவராது.

விசித்திரமான அந்த நேரி முகப் பரிட்சைக்கு அவன் செல்வ வேண்டிய நாளும் நெருங்கியது. அவன் கிராமப்புறத்துக்குச் செல்வ வேண்டியிருக்குமெனவும் முந்திய சேவைக்காலம் கணக்கிடப் படுமெனவும் அங்கே அவனுக்குக் கூறப்பட்டது.

அப்படியாயின் அவனை நம்பிப் பரிட்சை எழுத இருக்கும் உயர் வகுப்பு மாணவர்களின் நிலை என்ன என்று அவன் வினவியோது அதற்குப் பதில் கிடைக்கவில்லை. இவ்வளவு காலமும் வீட்டிலிருந்து நூற்றைம்பதி மைல்களுக்குப் பொதுதைன்று இன்னும் தன்டனை வேண்டுமா என்று கேட்டதற்கும் தெளிவான பதிலில்லை.

பொலன்றுவைப் பகுதியில் அவனுக்கு நியமனங்கிடைத்தது. எம்.பியிடம் போவதில்லை என அவன் முடிவு செய்து கொண்டான். அவனது நியமனம் பற்றிக் கேள்வியுற்ற அதிபர் அதிர்ச்சி அடைந்தார். ஆசிரியர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் குழுநிலையில் இருக்கிற திறமையான ஆசிரியரை இழப்பதா என்று அவர் கவலையற்றார்.

செய்தியறிந்த மாணவர்கள் அவனை மொய்த்தார்கள்:

'சேர், ஏ.எஸ். சோதினைக்கு இன்னும் மூண்டே மூண்டு மாச மிருக்கு, நீங்கள் போனால் நாங்கள் என்ன செய்யிறது?'

அருண் நெடுமுச்செற்றித்தான். அம் மாணவர்களுள் ஒரு வனது கணகளிலிருந்து நீர் வழிந்தோடிக் கொண்டிருந்தது. அவன் மிகத் திறமைசாலியான மாணவன்; தனியார் கல்விக் கூடங்களுக்குச் செல்லாதவன். அதற்கான பண வசதியும் அவனிடமில்லை. அவன் நின்ற கோலம் அருணின் நெஞ்சில் அழியாத ஒவியமாகப் பதிந்தது.

புதிய இடம் கிராமப்புறம் என்பதால் நூலக வசதி இருக்காதென்ற அச்சத்தில் உயர் வகுப்புத் தேவைகட்டுகென அவன் எடுத்து வைத்திருந்த நூல்கள் அவனது ஒரு பெரிய குட்கேளின் முக்காற் பாகத்தை ஆக்கிரமித்தன. இரண்டு பஸ்களில் ஏறி இறங்கி அரை மைல் தூரம் கையிற் சுமையுடன் நடந்து பெரும் ஆர்வத்துடன் பாடசாலையை நோக்கி அவன் சென்று கொண்டிருந்தான்.

அது ஒரு சிறிய மூலிம் பாடசாலை, வழியே நடந்து கொண்டிருந்த அவனை முக்காடிட்ட முகங்கள் எட்டிப் பார்த்தன. ஒரு வயோதிபர் அவன் போகுமிடத்தை விசாரித்தறிந்து. 'ஆ! அல்லாதான் உங்களைக் கொண்டாந்து விட்டிரிக்காரர்' என்று முகம் மலரக் கூறினார்.

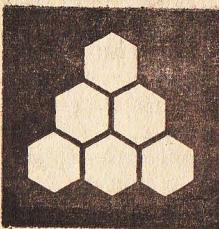
புதிய ஆசிரியர் என்றறிந்த தும் சிலர் அவனை மரியாதையோடு அவன் மறுத்தும் கோளாது ஒரு சிறிய தேநீர்க் கடைக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தனர். அவனுக்கு என்ன உதவி வேண்டுமானாலும் செய்வதாகவும் முன்னர் வந்த ஆசிரியர்களைப் போல வந்ததும் வராததுமாக வேறிடத்துக்கு மாற்றம் பெற்றுச் செல்வ வேண்டாமென்றும் அவனைக் கெள்ளுகிக் கேட்டுக் கொண்டனர்.

நாகரிகத்துக்கு வெகு தொலைவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவர்களது வெள்ளை உள்ளம் அருணை மிகவும் கவர்ந்தது. அவர்களுக்குச் சில மாதங்களாக நாட்டில் ஏற்பட்ட பேரிய மாற்றங்கள் எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது அவன் அங்கே கழித்த சில நிமிடங்களிலேயே பரிந்தது.

அப்படியான இடத்திலே பட்டதாரிகள், படிப்பாளிகள் தோன்ற வேண்டுமென்ற எண்ணை அவனுக்குத் தோன்றியது. அதற்குத் தானும் ஒரு காரணியாக இருக்கப் போவதையிட்டு பெருமைப்பட்டவாறே அவன் பாடசாலையை நோக்கி நடந்தான். அவனுடன் சிலர் கூடநடந்தார்கள். அவனது சுமைகளையும் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

பாடசாலை வாசலை அடைந்ததும் அங்குள்ளகளிலிருந்து விடைபெற்று அவன் உள்ளே நுழைத்தான். ஒரே யொரு நீண்ட கட்டிடம் தென்பட்டது. அக் கட்டிடத்தின் ஒரு புறத்தில் வதிவிடமும் மறுபுறத்தில் அதிபரது அலுவலகமுங் காணப்பட்டன. இடையிலே வகுப்புகள். எல்லாமே சின்னஞ் சிறு முகங்கள்.

அது ஐந்தாம் வகுப்பு மட்டுமே உள்ள பாடசாலை. அருண் பேயைறந்தாற் போல நின்றன். அவன் விட்டு வந்த பாடசாலை மாணவர்களது கண்ணீர்க்கொட்டிட்ட முகம் மனதில் தோன்றி அவனைச் சித்திரவதை செய்ய திடீரென்று சூழன்தெரை முந்த காற்றில் திரண்டு வந்தது தூகப் படலத்தையும் பொருட்படுத்தாது அவன் சிலையாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

பாலஸ்தீனின் கண்ணீர்

வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன்

கொட்டும் பனி இரவில்
கொடும்பாலை மனல் இரவில்
கண்களும் மனமும் குழலும் துறுதுருக்க
துயில் ஒதுக்கி
சருகான நாணற் புதரின்பின்
எச்சரிக்கையானென்
ஒரு பாலஸ்தீனிய வீரன்!
சிறு நகைப்பு
'ஒன்றுமில்லை ஒன்றுமில்லை
குள்ள நரிமோ குழி முயலோ சருகுகள்மேல்'
நிம்மதியாய் பெருமுச்சு
நூற்றுண்டு நூற்றுண்டாய்
ஒட்டைகளில் முன்னேர் ஊர்ந்துசென்ற தடங்களிலே
தோழருக்கு அஞ்சி
விழிப்போடு விழித்திருந்தார்.
எதிரிகளை எண்ண எங்கே அவகாசம்,
பின்புறமாய்
எதிரி முகாமில் எவ்வே மகிழ்வாக
கின்றாத்தை மீட்டுகிறுன்.
தேடல் ஓளிச் சுழல்வு தானே நிகழ்கிறது.
பாலஸ்தீன் அண்ணனும் தம்பியும்
ஆளுக்காள் கழுத்தறுத்தால்
கொடிய பக்கமுகாம்கள்
கை கொட்டிப் பாடல் களியில் மிதக்காதோ.
பல்லை நெருடி பதைப்பதைத்தான் ஒருவீரன்.
என்றாலும் கைகள் எதற்கும் தயார்நிலையில்.
பதவி வெறியும் படு கொலையுமாகியதே
பார் போற்றி நின்ற எங்கள்
பாலஸ்தீன் போராட்டம்

எம் குமாரன்களுக்கெதிராக நாமே சதிசெய்தே ம்
தேவனே என்று நொந்து நொந்தமுதாள்
ஒர் முதிய போராளி.
வாழ்வின் கனவெல்லாம்
அவனுடைய சிறு ஆயுள் பொழுதில் குலையும்
கொடும் பேறு நிறைந்தமுதான்.
தேடல் ஒளி தானே சுழல்கின்ற
எதிரி முகாமில்
கை கொட்டி ஆடும் களியில்
கின்றாத்தீன் நாதம் அழுங்கியது.
அங்குமிங்காய் பாலஸ்தீன் வீரர்
விடி வெள்ளி தோன்றுத வானின் கீழ்
சருகான நாணல் புதர் மறைப்பில்
ஸூர்க்கத் தலைமைகளை அஞ்சி
தோழர்களை கொல்வதற்காய்
துயில் மறந்தார்.
அந்தக் கூதல் இரவிலும் வெம்மைதணியாது
கால்களைத் தீய்க்கும் மன்.
மன் வாரித் தூற்றும் புயற்காற்று.
மூஞ்சியிலே துப்பும் பனி இரவு.
கைவிரல்கள்
எதிரிமுகாமில் எழுந்தொலிக்கும் பாடலுக்கு
றைபிள் துடுப்பில்
தம்மை மறந்து தாளங்கள் போட்டபடி.

மலர் பற்றி

மல்லிகை 19 வது ஆண்டு மலர் வழமையை விட சிறிது கனம்
குறைந்ததாகத் தோன்றினும், நாட்டு நிலைமைகளை உத்தேசித்து
சமாதானமயடைகிறது.

குறுநாவல் மிகச் சாதாரணமாக உள்ளது

கவிதைகள், மேத்ததாசன், மூல்லையூரான் ஆகியோர் கவ
னத்தை ஈர்த்தனர். செ. யோகராசாவின் கட்டுரை கைலரசபதியை
மிகப் புதிய — மிக நெருங்கிய ஒரு கோணத்தில் கவைபட அறி
முகப்படுத்துகிறது. சந்தரவிங்கத்தின் வானைவி அனுபவங்கள்
வையாக இருந்தன. சபா. ஜெயராசா வழக்கம் போல புரியா
சுதன புகல்கிறுர். சிறுகதைகள் யாவும் தரமக்கவே இருந்தன—
‘பத்தோடு பசியும்’ தவிர.

கோப்பாய் சிவம்

உள்ளொன்று வைத்துப்....

— காவலூர் எஸ். ஜெகநாதன்

‘ஓய் எழுத்தாளரே இஞ்ச வாரும் இப்பிடி இரும்’

சப்பிரமணியம் மாஸ்டர் குறுக்கு மறிப்பாக மறித்த போதே நினைத்தேன் இன்றைய பொழுது சரி என்று. மாஸ்டர் பிலாக்காய்ப் பிசின்.

‘என்ன காணும் நீர் எப்ப வும் அந்தரப்பட்டுக் கொண்டு... வாரும் இப்பிடி இரும்’

நழுவ முயலும் என் முயற் சியின் சகல வழிகளையும் அடைப் பவராக அவர்கு.

‘உம்மட சங்கதி யையக் கதைக்கிறதுக்குத்தான்....’

மடக்குவதில் மாஸ்டர் புலி.

வாசிச்சாலையின் ஒரே நொண்டி மேசை. அந்த லட்சனைத்தில் வாங்குகள். மாஸ்டர் குக்கு எதிராக அமர்கிறேன். துப்பும் துசமாகக் கிடக்கிற பத்திரிகையை ஒதுக்கி வைக்கிறோர்.

‘ம.....’ என்று ஒரு நெடு முச்சு. பகல் பொழுது முழுவ தையும் உறிஞ்சிவிடப் போவ

தன் முன் அறிவிப்பு. இத்தனைக் கும் இன்னும் காலைப் பொழுதே சாகவில்லை,

‘தம்பி.... கதை எழுதிற நீங்கள் சுத்தி வளைச்சு எழுதப் படாது. பூசி மெழுகிறது எனக்கூப் பிடிக்காது. நேரடியாய் இவங்களில் தைக்கிற மாதிரி எழுதவேணும். நெஞ்சில குத்தவேணும். அதுதான் எழுத்து. அதுதான் ஓய் எழுத்து.’

‘அதுசரி.... அதுசரி’ தூண்டிலில் இருந்து விடுபடுகின்ற நெளிப்பு.

‘அது சரி.... நான் எழுதிப் போடுவன் தம்பி, இவங்களாலை தாங்க ஏலாது. அதுவும் போக எனக்கு நேரமும் இல்லை’

மாஸ்டர் தான் சிந்துவது அத்தனையையும் அப்படியே நான் எந்துவதான் நினைப்பில் — பெருமித்தில் மேசைமீது ஒங்கி ஒரு தட்டுத் தட்டினார். ‘தட்டுடு’ என்று அது சரிந்து பின் தானே சுதாரித்துக் கொண்டது.

மாஸ்டர் சொன்னார்: ‘எழுதிக் காட்டுவன் இவங்களுக்கு ...

நாசமாய்ப்போற் நேரமெல்லோ கிடைக்குதில்லை’

மாஸ்டர் நேரத்தைக் கடித்துத் துப்புவது போன்று பாய்ந்து விழுந்தார்.

என் சிரிப்பை கொடுப்புப் பற்களுக்குள் புதைத்து வைத்தேன். சப்பிரமணியம் இப்போதும் மாஸ்டர் என்று ஊரில் புழங்கப்பட்டாலும் ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர். சூரியன் சுடத் தொடங்க எழும்புவது. காரணகாரியமில்லாமலே வீட்டில் ஒரு துள்ளிக் குதிப்பு. பிறகு கள்ளுத் தவறணை, விரதநாள் என்றால் கோயில். நேராக வாசிக்காலை வசதிக்கேற்ப கடையடிச் சந்தி, யாராவது வசதியாக அகப்பட்டால் வளைத்துப் பிடித்துப் பிரசங்கம். மாலையும் ஆகலாம். மத்தியானத்திலேயே சறுகிவிட்டால் இழுத்துப் பறித்துத் தொண்டு கேணியடி நெல்லி மரத்தின் கீழ் ஒரு கும்பகரணப் படலம். மாலை சரிய மீண்டும் ஒரு தவறணை தடவல். இரவுவிடு போக ஏறியதற்கேற்பக்கேசேரி. பிறகு கர்புர்.....

‘நேரம் கிடைச்சுதெண்டால் எழுதித் தள்ளிப் போடுவன், பிறகு நீங்களெல்லாம் கிட்டநிற்க ஏலாது. அப்படி எழுதுவன் ஒ.....’

வீணீர் வடிந்தது. கைகளால் உரசித் துடைத்தபடி சொன்னார். ‘அந்த நாளையில் படிக்கிற காலம் கட்டுரைக்குப் பிறைசும் எடுத்து னன் தம்பி..... அதுவும் அந்த நாளையில் அப்படி எண்டால் இப்பெழுதினால்.....’

‘உங்கள் மாதிரி ஆட்கள் எழுதவேணும். அனுபவசாலியள். எப்பிடியும் நேரம் ஒதுக்கி... நான் வரப்போறன்’

குழையடித்து நழுவ முயல் கிறேன். மாஸ்டர் கயிறு எடுத்துக் கட்டாத குறை.

‘இரும் எண்டிறன்.... முக்கியமான விசயம் இருக்குது’

2

சுப்பிரமணியம் மாஸ்டர் கரடியைப் போல இருப்பார். காது நிறைய மயிர். அந்த நாட்களில் முன் தள்ளியிருந்த பற்களில் பலதும் விழுந்துவிட்ட போதிலும் உதடுகளில் அடையாம் அப்படியே இருக்கிறது. பிரம்பும் கையுமாகக் குனிந்து குனிந்து அப்படியேயாகிவிட்ட முதுகு. எந்த நேரமும் கோபாவேசத்துடனேயே பென் சன் எடுக்கும்வரை இருந்து பிறகும் அதுவே நிலையாகி இப்போது அவரின் தலையாய குணைப்சமாகி விட்டது. வாய் ஒயாத புறுபுறுப்பு. வாயோடு பழிய சபாவும், தன்னைவிட யாருமில்லை என்கிற இறுமாப்பு, இரத்தத்தில் ஊறிய குணம்.

‘தம்பி... அந்த நாளையில்...’

மகாபாரதப் புத்தகத்தை சாவதானமாக விரிப்பவரானார் மாஸ்டர்.

தப்பி ஓடிவிடலாம் என்றால் பயணில்லை. மாஸ்டர் விடமாட்டார். ‘யமதூதர்களின்’ கயிறுபோன்ற பலமுள்ள வார்த்தைக் கயிறு வைத்திருக்கிறார் மாஸ்டர். அதிலும் எங்களைப் போன்ற கல்யாணக் காட்சி காணுதவர்கள் அதனை அறுத்து விட முடியாது. தப்பித்தவறி அறுத்துவிட்டாலோ அந்தக் ‘காட்சி’ எல்லாம் கண்டது மாதிரித்தான். மாஸ்டர் வாயாலேயே பரிசு கொடுத்து இரக்கி விடுவார் ‘மார்க்கற்றை’. மாருகவுலு எழுப்பமாகவும் மாஸ்டரின் வாயால் முடியும். அந்த ஒரே காரணத்தால்,

‘அருமந்த’ நேரம் வீணை கொலையாவதையும், மாஸ்டரின் அலம்பலையும் சகித்து.....

‘ம... சொல்லுங்க’ என்கி ரேன்.

‘நாங்கள் அனுபவத்தில் சொல்லுற்றை நீங்கள் எழுத வேணும். உறைக்கிற மாதிரி எழுதவேணும்’

‘நீங்கள்.....’

‘எங்க ஞக்கெங்கயடாப்பா நேரம். நாங்கள் சொல்லுற்றை ஒழுங்குபடுத்தி எழுதிறத்தான் எழுத்தாளர்மார் உங்கடக்டமை’

சிரிப்பு வந்தபோது மாஸ்டர் சொல்வதையும்தான் கேட்டு வைப்போம் என்று பலவந்த மாய் அடக்குகிறேன்.

கிழிந்துகிடந்த பேப்பர்த் துண்டுகளை ஒன்று சேர்த்து படித்துப் போக ஒரு சிறிச் வந்தது. அது போகும்வரை மாஸ்டர் வெறும் வாயை மென்றார்.

வந்த சிறிச் வாட்டசாட்ட மாத்தான் இருந்தது. பேப்பரைப் பார்த்துவிட்டு என்னேடும் சில வார்த்தைகள்: யாழ்ப்பாணத்தில் ஏ.எல். படித்துக் கொண்டிருக்கும் அவன் விடுதியில் இருந்து வீவில் ஊருக்கு வரவு.

அவன் எப்போது போவான் என்பதுபோல் தவித்துக் கொண்டிருந்த மாஸ்டர் படியிறங்க வாய்திறந்தகர்.

3

‘வடிவாய்க் கேளும்..... இந்தப் பெடியன் ஆரு... ஆரெண் டிறன்’

மாஸ்டரின் அழுத்தம் விளங்கிய போதும் சாதாரணமாகவே கூறுகிறேன்.

‘நம்மட ராமசாமியண் ணற்ற மகன்தான்’

‘ம... நம்மட அண்ணற்ற ம... காலம் போன போக்கு முகட்டைப் பார்த்தார். கூரை பிப்பது போல் ஒரு மூச்சு.

‘எனக்கு நல்லாய் நினைவுக்குது. ராமசாமியின்றை அப்பன் எங்கட அப்பர் வலியர் கிணத்தடியிலை குளிச்சுப்போட்டு சர உடுப்பை அப்பிடியே கழுத்திப் போட்டு வீட்டவர தோய்ச்சு மடிச்சு வீட்ட கொண்டுவந்து குடுத்தது. காலம்.....ம்’

மூச்சு வாங்கித் தொடர்ந்தார் மாஸ்டர்.

‘இடுப்புத் துண்டை அவிட்டு கக்கத்திலை வைச்ச அதுவுமொரு காலம். ராமசாமி சந்தியடியில லோன்றி. முதலாளிப் பற்றனில். மகன் பட்டணத்திலே. எல்.... காலம் முன்னேறியிட்டுது. எவ்வளவு சந்தோசமாயிருக்குது. இதுகளை எழுதவேணும் தமிபி, நம்மட சனத்தில சாதிச்சனியள் ஒழிஞ்சு போகுது. எழுதவேணும் உறைக்கிறாதிரி எழுதவேணும்’ என்று ‘நீங்களே.....’ இழுப்பை மடக்கி வைத்துவிட்டு தனது கொடியைப் பறக்கவிட்டார்.

‘இது அந்தக் காலமில்லை. இருபதாம் நூற்றுண்டுக் கடைசிரு அந்த நாளையில எங்கட அப்பர், அப்பற்ற அப்பர் கதைக்கையாச் சொன்னது மட்டுமா? கண்ணல கண்டன். அவங்கள் கைகட்டி நின்டதை..... இப்ப...’ பெருமூச்சு விட்டார் மாஸ்டர்.

நான் பேச்சை வேறு பக்கம் திருப்ப பத்திரிகைத் துண்டுகளை எடுக்கிறேன்.

அவரா திரும்புவார்?

‘அதை அங்காலை வைச்சுப் போட்டு இதைக் கேளும். இது கலெல்லாம் அறியாமல் என்ன மண்ணுங்கட்டி எழுத்தாளன்.

தானுகப் பேப்பரை வைக்காவிட்டால் அவரே பாய்ந்து பறித்துவைத்து விடுவார் போன்ற பறதி. இன்னும் சிரித்தார்ஸ் ஓட்டி வைத்துப் படிக்க முடியாது. பேப்பரை வைத்துவிட்டு நெடுமுச்சுடன் நிமிர்கிறேன். எந்த மூச்சுக்கும் அசையாத வராக் மாஸ்டர்.....

‘இப்ப நான் இருக்கிறன் ஒரு மாஸ்டர். மாஸ்டரைவிடு சாதிவெனன். ராமசாமியின்றை மகன் காற்சட்டை சேட்டோட நிமிர்ந்து போனன். பிறகு அது ஒரு ஆனமான உத்தியோகத்தில வர ஆரு கண்டது. ஜயா என்று சொல்லி அலுவல் பார்க்கவும் வரும். இதுதான் காலம். இதை வரவேற்க வேணும் பாரும். சமுதாயம் முன்னேறுவது சந்தோசப்பட வேணும். இதுகளை எழுதவேணும், சொல்லிப்போட்டன்’

முன்னும் வகுப்பில் படிப்பித்த நினைவு மாஸ்டரிடம் இன்னும் சாகவில்லை.

‘எழுதிறன்.., எழுதிறன்... இப்ப நான் போயிற்று.....’

‘நீர் எப்பவும் அவசர குடுக்கைதான். இருமன் சொல் விறன்’

இருக்கிறேன்.

‘அந்த நாளையில அப்பர் மாதிரி குளிச்சு இடத்தில கழுத்தின மாதிரி நாங்கள்... ராமசாமி செருப்புத்தான் எடுப்பான். இப்ப பில் என்ன, ஆயிரத் தெட்டு ரெக்கிளாஸ் என்ன,

அதுதான் போச்சது, நாளைக்கு நம்மட பிள்ளையள், அவங்கு பிள்ளையள், நீரே நம்மட ராமசாமி அண்ணர் என்று சொல்விற காலம்’

சுதாகரித்தார் மாஸ்டர். மேடைப் பேச்சாளன் கடைசி வசனம் பேசவது போன்ற பாவணை.

‘காலம் மாறுவது சந்தோசமான விசயம். நமக்குள்ள சாதி ஒழியிறதுதான் முதல் வெற்றி. அங்காலை எல்லாம் வெண்டதுக்குச் சரி எழுதும் ‘எங்கட’ ஆக்கணுக்கு நல்லாத தைக்கிற மாதிர் எழுதும்’

மாஸ்டர் தலை அடியடித்து இருத்திய போதுதான் வினங்கியது. இது முடிவு அல்ல இடைவேளை என்பது.

4

காற்றுச் சுழன்று புழுதி எறிந்துவிட்டுப் போனது மாஸ்டர் மூக்குக் கண்ணடியைக் கழற்றி ஒரு துடைப்புத் துடைத் தார். பிறகு மிகவும் கவனமாக மூக்கில் வைத்துவிட்டு நிமிர்ந்தார். நெடு நேரக் கச்சேரிக்கு ஆயத்தம் செய்யும் வித்துவானின் நிலையில் அவர். குடல் கலங்கி நான்.

‘அதுதான் போகட்டும். தமிழ் இதைக் கேட்டியென்டால்....’

தலையைச் சொறிகிறேன். அவசரம் என்பது அர்த்தம். எந்த அவசரம் என்ற லும் ‘கதை’ விசயத்தில் வலு நிதானம்.

‘எங்கட அப்பருக்கு வலியர் என்று பேர். உண்மைப் பேர் இல்ல. ஊர் வைச்ச பேர். சாதி வான்களிலேயே தடிச்ச சாதி

வான் வளிச்ச ஆளி அவற்ற அப்பருக்கு என்ன பேர் கண் டியோ? கிலியர். ஊர் சம்மவா பேர் வைக்கும். அவரைக் கண் டால் ஊருக்குக் 'கிலி' பிடிச் சிருக்கும்'

ஊர் சம்மா பேர் வைக்கா துதான். 'பழம் வேட்டி' என்று அர்த்தத்தோடுதான் மாஸ்டருக்குப் பெயர் வைத்திருக்கின்றது. கிலியர், லசியர், பழம் வேட்டி சந்ததிச் சருக்கள்.

நான் சிரித்ததை மாஸ்டர் தவரூக் விளங்கிக் கொண்டார். தனது கதையை ரசித்துச் சிரிப்ப தாக எண்ணிப் பெருமிதப்பட்டார். உண்டான உற்சாகத்தில் கதை கொழுத்தது.

'கிலியர் எண்டால் ஊரே நடுங்கும்'

'ம..... இப்ப உங்களுக்கு நடுங்குகிற மாதிரி'

'பகிடி விடாதையும் ஏழுத் தாளர்' என்று கூறியபோதும் அவருக்குள் விம்மிதம். நான் அவர் நடுங்குவதைக் கூறியது பிடிப்பாமல்..

பிறகு தொடர்ந்தார்.

'அந்தா... அந்தக் குண்டுக் கேணியடியில் ஒரு வீடு. பறபள்ளு ஒண்டின்ற வீடு. அவள் கீழ்சாதி எண்டாலும் வடிவெண்டால் ஒரு வடிவு'

நேரில கண்டு ரசித்தவர் போல் ஒரு வீணீர் வடிப்பு.

பாவமாக இருந்தது.

'கிலியர் அவளோடை தொடுப்பு. ஒரு நாள்.....'

மாஸ்டர் நிறுத்தினார் சட்டென்று. கற்பணியில் ஆழ்ந்த வர் போல் ஒரு சுகானுபவத்தில் திளைத்தார். பின் கற்பழிக்க முயன்று தோற்றவர் போன்ற இழைப்புடன் கடுமுச்செறிந்து கூறினார்.

'கிலியர் விசயத்தைப் புரு சன்கரரன் அறிஞ்ச போட்டான்'

'விடுவானு?'

'பின்ன..... வாங்கு வாங்க கூன்று வாங்கிபோட்டான் பெண்சாதிய'

'இல்லாம.....'

'பிறகென்ன நடற்து'

மாஸ்டர் பள்ளிக்கூட நினைப்பில் கேள்வி கேட்டதற்கென்ன பதிலும் அவரிடமே ... ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தார். 'இப்படிக் கதையென்றால் நீயும் தான் தூண்டில்ல இழுபடுவாய்' என்கிறதான் ஒரு 'வெற்றிச்' சிரிப்பு'

'பிறகு ...'

'இவித்தான் ஓய் கதையே கிருக்கது'

'எப்போது முடியும்' என்று கெஞ்சுவது போல் அவர் முகத் தைப் பார்க்கிறேன். வரம் கேட்கிற பக்தன் போல. மாஸ்டர் செவிட்டுச் சாமி. காதில் விழுத் தாது.

'அவள் கிலியருக்குச் சொல் விப் போட்டாள்'

'நல்ல கதை' என்ற நாளி நிமிஸ்த்துகிறேன். குஷிப்படுத்தி னோவது 'பக்' கென்று கொட்டி விடமாட்டாரா என்கிற எதிர்பார்ப்பு.

தலைக்கீழானது.

இந்தக்கதையில்தான் நின்ட நேரம் போக்கலாம் என்பது பிடிப்பட்டவராக மாஸ்டர்.

'அடுத்த நாள் பொழுது பட்டுதா.....'

அவசியமில்லாத கேள்விக்கே நாலு நிமிட இடைவெளி.

'ம..... ம'

'கிலியர் போனார். வாடா இங்க. வந்தான், கொண்டு போன வயித்தாலே முறிறத்து மரத்தில் கட்டினார். வீட்டுக் குள்ள போயிற்றார்.'

நான் பேப்பரிகளை எடுத்தேன்.

'இந்த நேரத்தில அவருக் கொரு பேப்பர். அங்காலை வையும்'

வைத்தேன்.

'இருவிடிஞ்சுது, வெளியே வந்தார் கிலியர். கட்டியிருந்தவ னுக்கு நாலு அறை விழுந்துது. அவிழ்த்து விட்டார். இப்பெண்டா செய்வாய். இல்லைக் கேட்கிறன்? என்னடா செய்வாய்'

சுப்பிரமணியம் மாஸ்டர் இந்த உலகத்தில் இல்லை. கண்கள் செருகின. காது மயிரிகள் சிவிரத்தன. உதடுகள் பரபரத்தன. கிலியராகவே ஆகிலிட்ட வர் போல.

'அதுவுமொருகாலம்' என்று உதடுகளைச் சப்பிக் கொட்டினார்.

'சரி... நான்.....'

'இரும் இரும். இப்ப நினைச்சுப் பார்க்க ஏலுமா? சீவி எறிய மாட்டாங்களா?'

உற்சாகம் 'பக்' கென்று விழுந்தவரான் மாஸ்டர். இப்படித்தான் விசயம் தெரியாத டாக்டரிடம் அகப்பட்ட காய்ச் சல்காரனின் உடல் வெப்பநிலை போல் ஏறி இறங்கியது அவரது உற்சாகம்.

'காலம் மாறிப்போச்சு.... நாம இதை வரவேற்க வேணும். இந்த நிலைமைகளை அந்த நாட்களை நிங்க எழுதவேணும்'

மாஸ்டர் ஆழமாக வெறித்து ஒரு பார்வை பார்க்கிறேன்.

'நம்மட ஆட்களுக்கு நேரடியாய்த் தைக்கிற மாதிரி எழுத வேணும். பூடு மெழுகாமல் நேராய் நெருக்கில் குத்த எழுத வேணும்'

'எழுதிறன்.....'

'என்ன சும்மா சிம்பிளாய் எழுதிறன் எழுத்தாளர் உங்க ஞுக்கு அனுபவம் போதாது. நாங்க சொல்லித்தாறம் நீங்க எழுத வேணும். எழுதியாக வேணும்'

இல்லாவிட்டால் 'ஒரு கல்யாணம் காட்சி கூட' நடவாது என்பது போல் ஒரு அழுத்தம்.

'எழுதுவன்..... கட்டாயம் எழுதுவன்' எழும்புகிறேன்.

'இரும் இரும். இன்னும் நிறைய இருக்கு, சொல்லிறன் கேணும்'

5

மத்தியானப் பசி. மாஸ்டரின் அத்திவாரத்தைப் பார்த்தால் பொழுது பட்டாலும் முடியாது.

'மாஸ்டர், உங்கட அனுபவத்துக்கு நீங்களே எழுதினால்...'

'எனக்கெங்கங்கள் கட்டாயம் நேரம் கிடைக்குது. நான் சொல்லிறன் எழுது'

நாட்கணக்கில் கடத்தக் கூலை வேணும் போல ஆசையாய் இருக்குது. பிறகு ஒரு நாளைக்கு வாறன். மாஸ்டர் பெரிய புதையல். பெரும் புதையல்'

மாஸ்டர் எனது வார்த்தைத் தேவில் மயங்கிப் போனார். கயிறு சிறிது இளகியது. எடுத்தேன் ஒட்டம், தப்பி சேன்னிமைத்தேன் என்று.

'கல்யாணக் காட்சி' இல்லாமல் போனாலும் பரவாயில்லை.

இனி மாஸ்டரின் பக்கமே தலை வைப்பதில்லை.

அதுதான் சொல்லிவைத்து விட்டுப் போய்விட்டார்களே 'உறவு கலவாயை வேண்டும்' என்று.

நகரத்துப் பூதங்கள்

— மேமன்கவி

நிர்வாணமாய் நிற்கும்
சுவர்களில்—
ஆடையாய் போஸ்டர்கள்
நிர்வாணமாய் நிற்க,
ஒடும் பஸ்களில்
இடையிடையே
அங்கக் காட்டிகள்
மனதை அசிஞ்கமாக்கும்
பூதங்கள் அசைய
கைகளை நம்பிய
'பிற்பொக்கற்' பூதங்கள்
(பசில்தான்)
மணிப் பர்ஸ்களைச் சாப்பிடும்,
தராசக் கல்லின்
அடிபில்
தகரத் துண்டு
அடித்து—
விசுவாசம் விற்கும்
தொந்திகள்
பூதத்தின் வாரிசுகளாய்
பட்டறையில்
குந்தியிருக்க—
லஞ்சத் தாகத்தில்
அலைந்து திரியும்
சில காக்கிச் சட்டைகள்
பூதங்களோடு பூதங்களாக
போக்குவரத்து நெரிசலை
மூலதனமாக்கிக் கொள்ள—
ஆபிஸ் காடுகளில்
அலையும்—
அதிகாரி நாய்கள்
லஞ்சப் பசியில்
பூதங்களாக,

பூலோக பூதங்கள்
போதாது என்று
ஏஜென்டுகள் வைத்து
நகர தெரு முழுதும்
காலமெலாம்
பயமுறுத்தும்
பூஜைப் பூதம்
ஒன்று கோரப் பற்கள்
விரிக்க—
பூதங்களின் கிணறுக
நகர பூமி
ஓலங்கள் விற்கும்.

இலக்கியத்தை
நேசிக்கும் நண்
பர்கள் யாரா
வது உங்களுக்கு
இருக்கின்றார்
களா? அவர்களுது முகவரியை
எமக்குத் தந்து
தவுங்கள். நாம்
மாதிரிக்கு அவர்களுக்கு மல்லி
கை ஓர் இதழை
அனுப்பி வைத்துத் தொடர்பு
கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ஓருவர் எத்தனை முகவரிகளை
யும் அனுப்பலாம்.

— ஆசிரியர்

ஹிரோவிமாவில் அனுகுண்டு
வெடித்த பொழுது.....

ஆத்திரி ஸ்லோனெஸ்ஸி

முதலில் பார்க்கும் பொழுது ஹிரோவிமா நகரம் மற்ற ஜப்பானிய நகரங்களிலிருந்து அதிகம் மாறுபட்டுத் தோன்றலில்லை. தெருக்கள்தான் சற்று அதிக அகலமாக உள்ளன. உலகம் முழுவதும் நன்கு அறிந்த ஹிரோவிமா பொருட்காட்சிச் சாலைக்குச் சென்று. அழிந்த 'அனுகுண்டு வீட்டை'ப் பார்த்த பிறகுதான் வேற்றுமை தெரியும். எதிர்காலச் சந்ததிகளுக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கும் பெர்க்குடு அந்தக் கட்டிடம் செப்பனிடப்படாமல் அப்படியே விடப்பட்டு உள்ளது. இந்தக் கட்டிடம் அணு குண்டு வெடித்த மையத்திலிருந்து 150 மீட்டர் தொலைவில் இருந்தது. அந்தக் கட்டிடத்தைப் பார்ப்பதைவிட. அந்த நகர வாசிகளைச் சந்திப்பது அதிக முக்கியமாகும். அவர்களுக்கு நேர்ந்த கதி ஹிரோவிமா நகரத்தின் ஆரை புணானும், உலக மக்கள் அணைவருக்கும் ஒரு நிலையான எச்சரிக்கையும் ஆகும்!

1945 ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 6 ம் தேதி காலை:

அந்த நாளை சிசாகோ தகெயோகா நினைவுபடுத்திக் கொண்டு சொல்கிறோர்: 'இடிச் சப்தம் போன்ற ஒரு பிரமாண்டப் போரொவி கேட்டு நான் நினைவு இழந்தேன். நான் மீண்டும் நினைவு பெற்றுப் பார்த்த பொழுது என்னைச் சுற்றிலும் எல்லாமே அடியோடு அழிந்து கிடந்ததைக் கண்டேன். உடலெல்லாம் தீப்புண்களோடு மக்கள் கதறிக் கொண்டிருந்தனர். உடலெல்லாம் ஏரிகிறது, தண்ணீர், தண்ணீர்' என்று அவற்றைபடி, உடல் வேதனையைக் குறைத்துக் கொள்வதற்காக ஆற்றில் குதித்தனர். பாதி வெந்து கிடந்த என் தாயின் உடலை ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகுதான் நான் தேடிக் கண்டுபிடித்தேன்.

'இந்த நகரத்தில் பெரும்பாலான வீடுகள் மரத்தினால் கட்டப் பட்டவை. அனுகுண்டு விழுந்த மறுகணம் நகரமே பாலைவன மாகி விட்டது. காங்கிரிட் கட்டிடங்கள் இடிந்து அரைகுறையாக நின்றன. குண்டு விழுந்த மூன்று மணி நேரத்திற்குப் பின் பயங்கரமான தீப்பற்றி. அடுத்த நாள்வரை ஏரிந்து கொண்டிருந்தது. குண்டு வெடித்ததால் அழியாமல் மிச்சம் இருந்தவற்றை இந்தத் தீ நிர்முலமாக்கி விட்டது. தீ அணைந்தபின், காயமுற்ற உயிரோடு இருந்தவர்கள், சாம்பல் குவியல்களுக்கிடையே, தங்கள் உற்றுரை உறவினர்களின் உடல்களைத் தேடி அலைந்தனர்: என்றார் சிசாகோ தயேயோகா.

டாக்டர் ஹிரோவிசுவாசிசா, தம் அனுபவத்தைப் பின்வருமாறு விவரித்தார்: 'கரிய கதிரியக்க மழை பெய்தது. காயமுற்ற வர்கள் தங்கள் உடம்பு ஏரிச்சலை மழையில் நடைந்து தணித்துக் கொள்ள முயன்ற பொழுது, அந்த மழையின் கதிரியக்கத்தினை வேயே மடிந்தனர். அனுகுண்டு வெடியிலிருந்து அப்பொழுதி

உயிர் தப்பியவர்கள் கதிரியக்கத்தினுஸ் விரைவில் இறந்து விடுவார் கள் என்பது அப்பொழுது யாருக்கும் தெரியாது. கதிரியக்கத் தைப் பற்றியும் அதன் விளைவாக மக்கள் துன்பப்பட்டு அனு அனுவாகச் சாவார்கள் என்பதையும் அப்பொழுது யாரும் அறிந் திருக்கவில்லை. இன்றைய அனு குண்டுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த் தால் ஹிரோவிழிமா மீது விழுந்த குண்டு மிகவும் சிறியதாகும். எனினும், அந்த ஒரே குண்டு பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் சாவுக்கும், வாழ்நாள் முழுவதும் முடிவற்ற துன்பத்திற்கும் காரணமாக இருந்தது. அனுகுண்டு வெடியிலிருந்து உயிர் தப்பியவர்கள் ஜப்பானிய மொழியில் 'ஹிபாவூ' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். என்றால் டாக்டர் ஹிரோவிழி சவாசிகா.

இன்று ஹிரோவிழிமா மக்கள் தங்கள் நகரை 'சமாதாள நகரம்' என்று அழைக்கின்றனர். ஜப்பானிய மக்களின் சமாதாள இயக்கங்களில் பல, இங்கு தான் ஆரம்பமாகின்றன. யுத்த— எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் ஹிரோவிழிமா மக்கள் மிகவும் தீவிரப் பங்கு கொள்கின்றனர்.

இந்த ஆண்டு நாடு முழுவதிலும் யுத்த— எதிர்ப்பு அணிகள் மிகவும் பலமாக அலைமோதின. நாட்டை அரசு ராணுவ மயமாகக் குவது பற்றி ஜப்பானிய மக்கள் பெரிதும் கவலைப்படுகின்றனர். நாட்டை 'முத்திரிக்க முடியாத விமானந்தாங்கி'யாக மாற்றி விட பிரதமர் நகசோன் செய்யும் முயற்சியின் அபாயத்தைத் தெளிந்த சிந்தனை படைத்தவர்கள் உணர்த்துள்ளனர். ●

மலர் பற்றி

மல்லிகை கிடைத்து. கிடைத்தவுடன் இம்மடலை வரைகின்றேன். மல்லிகையைக் கண்டதும் ஏற்பட்ட சந்தோஷமும் ஆச்சரியமும் சேர்ந்தன.

எத்தகைய சிரமங்களுக்கு மத்தியில் 19 வது மலரை தாங்கள் தயாரித்து இருப்பீர்கள் என்று என்னும் பொழுது தங்களது விடாமுயற்சியும் உதவேகமும் என்னை அதிசயப்படுத்தின. இம் மலருக்கு (இன்னும் வாசிக்கவில்லை) எனத் கவிதை ஒன்று அனுப்ப முடியவில்லை என்ற எனது தனிப்பட்ட குறைகூட மங்கிப் போய் விட்டது மலரைக் கண்டவுடன்.

இந்த மலரைத் தயாரித்து வெளியிடுவதில் உள்ள அளப்பரிய சிரமம் எனக்குத் தெரியாமல்ல. இம் மலரை முன் வைத்துக் கொடும்பில் ஓர் இலக்கியக் கலந்துரையாடல் நடத்த வேண்டும் என முன்னர் நான் யோசித்ததுநடு. இன்றைய குழந்தை காரணமாக அது ஈடேருமல் போய்விட்டது. இன்றிலிருந்தே இருபதாவது ஆண்டு மலருக்கு வேலை செய்வோம். அம்மலரை ஒரு சிறந்த கலைப் பெட்டகமாக உருவாக்க முனைவோம். கொழும்பிலுள்ள பல எழுத்தாளர்கள் இன்று திக்குத் திக்காக சிதறிப்போய் விட்டார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது எங்கிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலே தெரியவில்லை. இவர்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து எதிர்காலத்தில் ஆக்கழுர்வமான முயற்சிகளை மல்லிகைதான் செய்ய வேண்டும்:

—மேமன்கவி

சாணக் குவியலும் சின்ன இலந்தையும்

—சோலீக்கிளி

கொல்லர் தெருவுக்குள் ஊசி விற்பேன் என்பதைப்போல் ஜயையோ— எங்கள் புறவளவுள் இலந்தையொன்று முளைக்கிறது.....

வாப்பா சாணத்தை வெள்ளனவே குவிக்கின்ற சாமுலீக் குள்ளேதான் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சூரசூரப்பாய்—

குருத்துகளை வெளிக்கக்கி கண்றுக உயிர்க்கின்ற இலந்தைக்கு ஏன்தானே இப்படியாய் ஓராசை! பிறகென்ன—

நாய்ச்சுட்டும் திட்டியிலே நல்லமரம் வேர்விடுமா.....

பாவம்; இந்த—

சின்ன இலந்தைக்கு சீக்கிரமாய் தலைப்பட்டு பூத்துக் குலைகுலையாய் பழங்கொடுக்க வேண்டுமென்று நெஞ்செல்லாம்—

ஆவல் பெருக்கெடுத்து அணைதாண்டி விட்டதாலா சட்டென்று உக்காத சாணத்தில் எழுகிறது.....

எதுசெய்தும் இலந்தை ஏன்னுவது வெல்லாது. இச்சிறுசின்—

பூத்துக் குலைகுலையாய் பழங்கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் யனங்குளிர் ஈடேற வேண்டுமெனில் மாட்டு ஏருக்கிடையில் முளைத்திருக்கக் கூடாது! என்செய்வோம்—

இடத்தை நன்றாக எடைபோட்டுப் பார்க்காமல் முளைத்த இலந்தையொரு மாபெரிய முட்டாள்தான்.....

கேளுங்கள்: இந்தப் புறவளவு ஏரிவாய்வு உள்ள தரை. இலந்தை மரமென்ன எத்தனையோ பசுமரங்கள்

பூத்துப் பழங்கொடுக்கும் பேராவல் கொண்டிருந்தும் இதற்குள்ளே—

முளைத்துக் குருத்துவிட்ட முற்பிறவிச் சாபத்தால் உக்கி அமுகுவது உள்ளங்கை நெல்லியல்லோ!

இப்படியாய் கதையிருக்க;—

இந்தப் புதுக்கள்று எதையிங்கு சாதிக்கும?.....

எதற்கும்; இலந்தை துணிவிருந்தால் இலைவிட்டு எழும்பட்டும் ஓருவேலோ—

எரிவாய்வைப் பசியாற இக்கல்று திறன்பெற்றால் வாடும் மரங்களுக்கும் வசந்தம் கிடைத்துவிடும்.

இனி—

சொறிநாய்க்குப் படுக்கத்தான் சுகமான இடமில்லை..... ●

வருகின்ற 4 ஜனவரி தைப் பொங்கலையடுத்துச் சென்னை யில் மனிக் கொடி பொன் விழாவையொட்டி மூன்று நாள் கருத்தரங்கு நடைபெறவள்ளது. அதில் 12 ஆராய்ச் சிக் கட்டுரைகள் படிக்கப்படும். எல்லாமே கடந்த 50 ஆண்டுத் தமிழ் வளர்ச்சி சம்பந்தமாக இருக்கும். இலக்கையிலிருந்து முக்கியமான திறனாய்வாளர்களின் மூலக் கட்டுரைகள் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. இது சம்பந்தமாகச் சகல இலக்கிய நன்பர்களின் கருத்துக்களும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன,

— விழாக் குழு

மனிக்கொடி பொன்விழா

தமிழ் மறுமலர்ச்சி இலக்கிய ஐம்பதாண்டுச் சாதனை

இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தின் 'வெள்ளி முணப்பு' என்று பாராட்டப்படும் மனிக் கொடி பத்திரிகை 1933 சேப்டம்பர் 17 ம். தேதி தொடக்கம் ஒன்றரை ஆண்டுக்குப் பின் 1935 மார்ச் மாதத்தில் சிறு கதைப் பத்திரிகையாக மாற்று சூவும் பெற்ற மனிக்கொடி 1938 ஆரம்பத்தில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

தமிழ் உரைநடையின் முதல் வரி என்று கல்கி ரா. கிருஷ்ண மூர்த்தியால் போற்றப்பட்ட வ, ராவை ஆசிரி யராகக் கொண்ட மனிக்கொடி தோற்று வதற்கு மூலவராகச் செயல்பட்டவர்கு. சினிவாசன். அவருக்கு உதவியவர் டி. எஸ். சொக்ககலிங்கம். தேசிய உணர்ச்சி, இலக்கிய ஆர்வம் போன்ற பண்புகளை மட்டுமே முதலீடாகக் கொண்டு தமிழ்ப்பற்று மிகுந்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரர் மூவரால் தொடக்கப்பட்ட மனிக்கொடி போதிய பொருளாதார வசதி யின்றி தொடர்ந்து வளர இயலாமல் மறைய நேர்ந்தபோதும்,

அதன் லட்சியங்கள் நீடி த் துநிலைக்கும் வகையில் அதைத் தொடர்ந்து இலக்கிய சேவைகளென்றே பல சிறு பத்திரிகைகள் தோன்றியும், மறைந்தும் எழுத்துத் துறையில் பல நாட்களை நிகழ்த்தி யிருப்பது சென்ற ஐம்பது ஆண்டுக் கால இலக்கிய வரலாறு ஆகும்.

இந்தவிடா முயற்சியின் விளை முகிழ்ந்துள்ள இலக்கிய முன்னேற்றத்தை ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவதற்கு, மனிக்கொடியை ஒரு குறியீடாகக் கொண்டு 'பொன் விழா' என்ற பெயரில், தரமான இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளை அமைத்து, இன்றைய எழுத்தாளர்களுடன் கலந்துரையாடிக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது.

இந்த வகையில் ஒரு இலக்கிய விழா நடத்துவது பற்றி சில இலக்கிய நன்பர்களுடன் 2 - 7 - 83 அன்று கலந்து ஆலோசித்தபோது, அனைத்திந்திய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தலை

வர்கு, ராஜவேலு, தீபம் பார்த்தசாரதி, பேராசிரியர் நாநந்தி, பரந்தாமன், தி. க. சிவசங்கரன், ஆதவன், கிரியா ராமகிருஷ்ணன். சாவிவாகன் உட்பட்ட பல எழுத்தாளர்கள் இந்த எமது முயற்சி வெற்றி பெற ஆசி கூறி பல அரிய யோசனைகளை வழங்கினார்கள். தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் பொற்காலத்தை நினைவு கூவதற்கான இந்த நேரத்தில் ஒரு விரிவான கருத்தரங்கு மூலம் ஓம்பதானு இலக்கிய சாதனையை இனம் காணலாம் என்றும் முடிவு செய்தோம்.

மனிக்கொடி தோற்றுத்தின் அரை நூற்றுண்டு நிறைவு நாளான 17 - 9 - 53 அன்று தொடக்கக் கூட்டம் ஒன்றும், பின்னர் வருகிற பொங்கல் நாளையுடுத்து கருத்தரங்க அமர்வுகள் அடங்கிய இலக்கிய விழாவுக்கும் ஏற்பாடு செய்ய முயன்று வருகிறோம்.

மனிக்கொடியின் இலக்கியப்பணி மூலம் முழுமையான தோற்றும் பெற்ற இன்றைய தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு மகாகவி சப்பிரமணிய பாரதி யும், வ. வே. ச. ஜயரும் ஏற்கெனவே வித்திட்டதையும், சென்ற நூற்றுண்டின் மத்தியிலிருந்து இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு முன்னேடுகளாக விளங்கிய மேதைகளின் சாதனைகளை யும் இந்த நேரத்தில் நினைவு கூந்து அனுசலி செலுத்தப்படும்.

உரைநடையில் திரு. வி. க. போன்ற அறிஞர்கள் வழிகாட்டியாக விளங்கியதும். தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, நாமக்கல் ராமலிங்கம்பிள்ளை, பாரதி தாசன், ச. து. ச. யோகியார் போன்ற கவிஞர்கள், பாரதி யார் அடிச்சுவட்டில் கவிதையை மக்களின் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு

குக் கருவியாக இழைத்து உதவி யதும் இந்த மறுமலர்ச்சியின் விளைவுதான். இதே காலகட்டத் தில்தான் தக்கஞ்சையொழுக்கை முழுவதையும் நாடகக் கலைக்கு அப்பணித்துத் தொண்டாற்றிய அவ்வை தி. க. சன்முகம் சகோதரர்களும் நாடக அரங்கை ஒர் இலக்கிய மேடையாக மாற்றி வெற்றி பெற்றுர்கள். இவர்கள் பணிகளையும் பின் நோக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

இலக்கிய ரசனையில் புது வழி காட்டி கம்பணின் மேதையை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவதில் முதன்மை இடம் வகித்தது கே. சி., டி. எஸ். சேஷாசலம் போன்ற அறிஞர்களின் தொண்டு மறு மலர்ச்சிப் பாரதயின் மைல் கல்காக விளங்கியதும் மனதில் கொள்ளப்பட வேண்டும். மற்றும் இலக்கிய உணர்வு ரசனையும் வளர்வதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து உதவிய வட்டத்தை டடி வெள்ளி வட்டப்பட்டி, இலக்கியப் பண்ணை, இலக்கியச் சிந்தனை, வை. எம். சி. ஏ. பட்டிமன்றம் போன்ற அமைப்புக்கள், சங்கங்களின் பங்கும் கவனிக்கப்பட வேண்டும்.

தேசிய உணர்ச்சிக்கு ஊக்க மூட்டுவதற்காக பத்திரிகைப் பணியில் வரலாறு படைத்த கு, சீனிவாசன், டி. எஸ். சொக்ககவிங்கம் (காந்தி), சங்கு சப்பிரமணியம் (சுதந்திரச் சங்கு) கல்கி (ஆண்து விக்டன்) போன்ற எழுத்தாளர்களின் பணி மறுமலர்ச்சிக்கு மேலும் வளம் கொடுத்து, சொக்ககவிங்கம் புதிது, சூவு மகாகவியின் சூத்திரத்தும் தந்ததும் இந்தக் காலகட்டத்தின் சாதனைகளில் ஒன்றுகும்.

இவர்களின் அடிச்சுவட்டி மூலம், இவர்களுடைய இலக்கிய

செல்வாக்கினாலும் உருவாகி, தமக்கென்று தனியிடம் பிடித்துக் கொண்ட சிறுகதைச் சிறபிகள் புதுமைப்பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன், பிசுசமூர்த்தி, பி. எஸ். ராமையா பொன்ற அமரர் களின் படைப்புக்களை ஆராய்வதற்கும் இது ஒரு வாய்ப்பு. மற்றும், மனிக்கொடி என்ற லட்சுமித்தின் உட்பொபொருளை உணர்ந்து அந்த வகையில் தனித்து நின்று ஜனரஞ்சக மான சந்தடி நிறைந்த சூழலை உம் இலக்கிய வேள்வியைத் தொடர்ந்த ஊழியன், கலா மோகினி, பாரதமணி, சூரூலனி கிராம ஊழியன், தேனீ, சிந்தனை, இலக்கிய வட்டம், சக்தி, சாந்தி, சரஸ்வதி, எழுத்து, நடை, கசடதபற, தீபம், கணையாழி முதலியனவும், பிரக்ஞை, யாத்ரா, வைகை, விழிகள், கொல்லிப் பாலை, மு, சதங்கை, மற்றும் ஈழத்து ஈழகேசரி மறுமலர்ச்சி, மல்லிகை முதலியவையும், இன்னும் இவை போன்ற பல இலக்கியப் பாத்திரங்களின் இலக்கியப் பணிய மதிப்பிடுவது இந்த விழாவின் சிறப்பு அம்சமாகும்.

இதே நேரத்தில் சிறுகதை நாவல் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களுக்கு இடமளித்து இத்துறையில் சில சிறப்பான பெயர்களை இலக்கிய ரசிகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து கலைமகள், ஆனந்த விகடன், பிரசண்ட விகடன், சுதேச மித்திரன் வாரப்பதிப்பு, தினமணி போன்ற இதழ்களின் பங்கும் எடுத்துக் காட்டப்பட வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களைப் பொருளாகக் கொண்ட கட்டுரைகளை கருத்தரங்கில் வழங்கும் படி இன்றைய திறங்கவாளர்கள் பலரைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கூடிய வரையில் சென்ற

ஐம்பதாண்டுத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை முழுமையாக ஆராய்ந்து இன்றைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் சொல்லவது தான் இந்த விழாவின் முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றோம். சென்ற அரை நூற்றுண்டுக்கும் முன்பே தொடங்கப்பட்ட இலக்கிய வேள்வியில் ஈடுபட்டுத் தமிழின் சிறப்பை இன்றைய உலக இலக்கியங்களின் தரத்துக்கு உயர்த்திய முன்னேடுகளின் அருமையான சாதனையை அளந்தறியும் இந்தப் பேராசையான முயற்சிக்கு உங்களுடைய மேலான உதவியையும் ஆதரவையும் நாடுகிறோம்.

இன்றைய இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரும் முன்வந்து இந்த மதிப்பீட்டுப் பணியில் ஒத்துழைத்து, இலக்கிய வளர்ச்சியில் அவர்கள் இன்று செய்து வரும் சாதனைகளுடன் இன்னும் வருங்காலத்தில் சமைக்கப் போகும் புதிய இலக்கியத்தின் பிற கூறுகளையும் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மனிக்கொடி பொன்விழாவையொட்டி சில நூல்களை வெளியிடவும் முயற்சி செய்கிறோம்.

1. வ. ரா, வின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுடன் அவருடைய மனிவிழாவின் போது வெளியான மனிமலரினிருந்து சில பகுதிகள். வ. ரா. வின் எழுத்துக்கள் அடங்கிய தொகுப்பு.

2. மனிக்கொடி, காந்தி, சுதந்திரச் சங்கு ஆகிய இதழிகளிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் திரட்டு.

3. பி. எஸ். ராமையாவின் கதைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஐம்பது கதைகளின் தொகுப்பு.

4. மனிக்கொடி பொன்விழா மலர், இன்றைய படைப்பாளிகளில் பலர் இலக்கிய வளர்ச்சியின் பல்வேறு கூறுகளைப் பற்றிக் கட்டுரைகள் வழங்குவார்கள். இந்தக் கட்டுரைகளில் சென்ற ஐம்பது ஆண்டு இலக்கிய சாதனையுடன் அத்தகைய சாதனைகள் ஏற்படுவதற்கு உதவிய பத்திரிகைகள், நூல்கள் பற்றிய அங்கீராஜம், சோ. சிவபாதகந்தரம் சி. சு. செல்லப்பா

29. காமராஜ அவென்டு, அடையாறு, சென்னை — 20.

கள், பதிப்பகங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் இடம் பெறும்.

இந்தக் கோரிக்கை உங்களுடைய அங்கீராஜத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறும் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்தச் சேயல் திட்டத்தை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

இதைப் பெறும் இலக்கிய நண்பர்கள் ஓவ்வொருவரும் மனுவந்து அளிக்கவிருக்கும் உற்சாகத்திற்கும், ஆதரவுக்கும் முன்கூட்டியே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

பெ. கோ. சந்தராஜன் (சிட்டி) சோ. சிவபாதகந்தரம் சி. சு. செல்லப்பா

அ... சிறந்த சோவியத் அறிவியல் மார்க்கிய, தத்துவ நூல்கள்

தாய் (மக்னிம் கார்க்கி)	32 - 50	ஒட்டம் சைபீரியா	14 - 50
புத்துயிர்ப்பு(தோல்ஸ்தோய்)	32 /	அரசியல் பொருளாதாரம்	6 - 75
வீரம்வினாந்த இருபாகம்	37 - 50	அரசியல் பூகோளம்	17 - 50
உண்மை மனிதனின் கதை	24 - 50	மூலதனத்தின் பிறப்பு	2 - 50
ஸெர்யோஷா	12 - 50	வெளின் நூல் திரட்டு	10 - 00

மக்கள் பிரசராஸயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40. சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

124. குமரன் ரத்தினம் ரேட், கொழுங்கு-2.

தாஷ்கெண்டில், ஆசிய, ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்களின் ஏழாவது மாநாடு செப்டம்பர் கடைசியில் நடைபெற்றது. ஆசிய ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் துணைச் செயலாளர் சர்வார் அஜிமோவின் பேட்டி,

தாஷ்கெண்டு எழுத்தாளர் மாநாடு

எழுத்தாளரும் இன்றைய உலகமும்

25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தாஷ்கெண்டில் நடந்த ஆசியா—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் மாநாடுடிலேயே 'தாஷ்கெண்டு உணர்வு' என்ற சொற் சேர்க்கை பிறந்தது. இந்தக் கருத்து அரசியல் அரசாதியிலிருந்து மறைந்து போய் விடவில்லை.

'தாஷ்கொண்டு உணர்வு' என்பது, நமது புவிக்கோளின் இரு பெரும் கண்டங்களைச் சேர்ந்த முற்போக்கு எழுத்தாளர்களின் நட்பு மற்றும் சோதரத்துவ உணர்வாகும். இன்றைய இலக்கிய இயக்கத்தின் சர்வதேசியத்துவ மற்றும் ஜனநாயக உணர்வாகும் அது, மக்கள் து லட்சியத்தையும், சுதந்திரம், முன்னேற்றம், சமாதானம் ஆகிய லட்சியங்களையும் எழுத்தாளர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதற்கே இது சான்று பகர்கின்றது. முதல் தாஷ்கெண்டமாநாட்டைத் தொடர்ந்து, மேலும் ஐந்து சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடுகள் நடைபெற்றுள்ளன இரண்டால் து மாநாடு 1952 ல் கெய்ரோவிலும், மூன்றாவது 1967 ல் பெய்ரூட்டிலும் நான்காவது 1970 ல் புதுடில்லியிலும் ஐந்தாவது 1978 ல் அல்மா—அதாவிலும், ஆரூவது 1979 ல் லுவாண்டாவிலும் நடைபெற்னன,

தாஷ்கெண்டு மாநாடு ஆசிய—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர் சங்கத்தின் (ஆ. ஆ. ஏர்.) ஸ்தாபனக் கட்டுக் கோபபையும் வரையறுத்தது. அதில் ஏதும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளனவா?

எங்கள் சங்கத்தின் ஸ்தாபனக் கட்டுக் கோப்பு இடைய ரூது அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாத, மாநாடுகளுக்கிடையிலான் இடைக் காலங்களில் சங்கத்தின் நடவ-

டிக்கையை ஒருங்கிணைப்பதற்கும் நெறிப்படுத்துவதற்குமான ஒரு நிரந்தரக் குழு முதலில் நிறுவப் பட்டது. பின்னர் அது ஒரு செயற்குழுவாக மாற்றப்பட்டது. இந்தச் சங்கம் தனது சொந்தச் சாசனம் ஒன்றையும் கொண்டுள்ளது கீழே நாட்டு இலக்கிய வாழ்க்கைக்கு அர்ப்பணிக்கப் பட்ட தாமரை (லோ'ட்டஸ்) என்ற காலாண்டுச் சஞ்சிகையை வெளியிடுகிறது. தாமரை சர்வதேச இலக்கியப் பரிசையும் வழங்கி வருகிறது.

சில விலைவகளைத் தொகுத்துக் காண்பதற்கு, கால் நூற்றுண்டுக் காலம் போதுமான அளவுக்கு நீண்ட காலம் தான் இல்லையா?

ஆம், போதுமான காலம் தான். ஆ. ஆ. எச். தோன்றிய பின் இந்த சிர ஆண்டுகளில் அது மிகப் பெரும் பணியை ஆற்றியுள்ளது என்றே கூறுவேன். ஆசிய—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்கள் எழுதியுள்ள புதிய புத்தகங்கள் அது. பெருமை கொள்ளத்தக்க பிரதானக் காரணியாக விளங்குகின்றன.

நான் எங்கள் நாட்டில் மொழிபெயர்த்து வெளியிடப் பட்ட நால்களைப் பற்றிய பிரத்தி யேகமாகக் குறிப்பிட விரும்ப கிறேன்.. இத்தீவிளக்குவதற்கு சுருக்கமான எனினும் எப்போதுமே துலாம்பரமாக விளங்கும் புள்ளி விவர மொழி பெயர்த்த நாவல்களும் கவிதைகளும் அடங்கும்.

மேலும் ஆசிய—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்களோடு கொள்ளும் உறவுகளுக்கான சொல்லியத் தகவிட்டி, கீழே நாடுகளிலுள்ள பதிப்பகங்களும் சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர் குழுக்களும், பல தேசிய இன சோவியத் இலக்கியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட தனித்தனிப் படைப்புத் தொகுதிகளைக்

நான்றிந்த வரையில் உல்லேக்கில்தானிலும் மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் ஜராள மாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவை பற்றித் தங்கள் கருத்தென்ன?

உல்லேக்கில்தான் எழுத்தாளர் சங்கம் ஆசிய—ஆப்பிரிக்க நாடுகளது எழுத்தாளர் சங்கங்களோடு ஆக்கப்பாக வருப்படுத்திக் கொள்ளஅக்கறை செலுத்துகிறது குறிப்பாக, ஆசிய, ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலுள்ள எங்கள் சகாக்க ணோடுள்ள பரந்த தொடர்பு களின் பலனாக, எங்கள் குடியரசில் கீழே நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நால்கள் பலவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக, சுடந்த சில ஆண்டுகளில் மட்டும் தாஷ்கெண்டில் ஆசிய—ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்களின் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நால்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் எட்டுத் தொகுதிகளாக வெளிவந்த ரவீந்திரநாத் தாகூரின் நூல்களும், பிரபல மற்றும் பிரேர்ம சந்த, அமிருதா பிரீதம், குவாஜா அகமது அப்பாஸ், சஜ்ஜாத் ஜாகீர் மற்றும் பல இந்திய எழுத்தாளர்களின் நூல்களும், அராபிய, வியத்நாமிய, ஜப்பானிய, துருக்கிய, பாரசீக மொழி களிலிருந்து மொழிபெயர்த்த நாவல்களும் கவிதைகளும் அடங்கும்.

கொண்ட சிறப்பு வெளியீடுக
னாத் தயாரிப்பதற்கும் உதவு
கிறது.

ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்
தாளர்களது படைப்புக்களின்
நூற் களஞ்சிய வெளியீடு அன்மையில் பூர்த்தியாகியுள்ளதே.
இந்த நூற்களஞ்சியத்தில் என்ன என்ன நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன என்று கூறுவீர்களா?

12 தொகுதிகளைக் கொண்ட இத்தப் பதிப்பில் ஆசிய — ஆப்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த இன்றைய தலையாய வசன இலக்கிய கர்த்தாக்களும், நாடகாசிரியர்களும், கவிஞர்களும் முதன்மையாக ஆ. ஆ. எசுவின் 1958 ஆம் ஆண்டு தாங்கெண்டு மாநாட்டுக்குப் பின்னர் எழுதிய நாவல்கள், கதைகள், கிடித்தகள், நாடகங்கள் முதலியவற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க படைப்புக்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. அன்மையில் வெளியிடப்பெற்ற இந்த 'நூற்களஞ்சிய' ததின் 12 வது தொகுதி தாங்கெண்டில் நடைபெறவிருக்கும் ஆஆவசவின் ஏழாவது மாநாட்டுக்கான ஒரு மலர் போல் அமைந்துள்ளது.

மாநாட்டின் திட்டம் என்ற?

அதன் பணியில் 60க்கு மேற்பட்ட ஆசிய — ஆம்பிரிக்க நாடுகளைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களும், மற்றும் ஐரோப்பாவின் பல நாடுகளிலிருந்தும் அமெரிக்காவிலிருந்தும் வரும் விருந்தினர்களும் பங்கெடுப்பர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தாங்கெண்டு மாநாட்டின் திட்டமானது, தேசியக் கலாசாரங்களின் பரஸ்பரச் செழுமையாக்கத்தையும் ஒத்துழைப்பையும் விஸ்தரிப்பதற்கு ஆசிய — ஆப்பிரிக்க எழுத்தாளர்கள் ஆற்றியுள்ள பங்கு, பதை நூல்களை மொழிபெயர்ப்பது சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை

கள் முதலியவை போன்ற அவசரப் பிரச்சினைகளைக் குறித்து பின்னம் கூட்டங்களில் விவாதங்கள் நடத்த வகை செய்கிறது. ஆ. ஆ. எசுவின் 2 வது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்கான ஒரு கூட்டம். 'கால் நூற்றுண்டுக் கால ஆசிய — ஆப்பிரிக்க இலக்கியம்' என்ற புத்தகக் கண்காட்சி ஆசியவையும் தாங்கெண்டில் நடைபெறும்.

இன்று இலக்கியம் பொது ஜன உணர்வை உருவாக்க முடியும். உருவாக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக, சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டிப் பெற்றுச் செயலாளரும், சோவியத் யூனியன்து சபரீம் சோவியத் தலைமைக்குமுத் தலைவருமான யூரி அந்திரபோல், ஜுன் மாதத்தில் நடந்த மத்தியக் கமிட்டிப் பின்னம் கூட்டத்தில் கலைத்துறை ஊழியர்கள் தமது கைகளில் ஏந்தியுள்ள வலிமையிக்க ஆயுதத்தை மக்களின் லட்சியத்துச்சுப் பயன்படுமாறு செய்வதில் அவர்களுக்குள்ள இடையருது வளர்ந்தோங்கி வரும் பொறுப்பைப் பற்றிக் கூறிய வாசகங்களை நான் நினைவு கூராமல் இருக்க முடியாது.

அனு ஆயுத யுத்த அச்சு நுத்தல் நமது புகிக் கோள் முழுவதன் மீதும் கவிந்துள்ளது.

உண்மையான மக்கள் இலக்கியத்துக்கு ஆதரவாகவும், ஏகாதிபத்திய மற்றும் போர்ச்சக்கிதகளின் தாக்குதலுக்கு எதிராகவும் நடைபெறும் போராட்டத்தில், ஆசியவையும் ஆப்பிரிக்காவையும் சேர்ந்த முற்போக்கான படைப்புத் துறை அறவாளிகளை மேலும் ஒன்று திரட்ட, தாங்கெண்டு மாநாடு உதவும்.

கடந்த 82 ம் ஆண்டு ஆகஸ்டில் வெளிவந்த பதினெட்டாவது ஆண்டு மலரில் திரு. கந்தையா நடேசன் 'இலங்கை இலக்கியம் அதன் எதிர்ணியினர்களான மரபுப் பண்டிதர்களும் மார்க்ஸிஸப் பண்டிதர்களும்' என்றெருமை ஆரம்பித்தார். அதையொட்டிப் பலவேறு கருத்துக்கள் கட்டுரையாகத் தொடர்ந்து மல்லிகையில் வெளிவந்தன. முடிவாக அக்கட்டுரைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் அவரே அவ் விவாதத்தை முடித்து வைக்கிறார்.

— ஆசிரியர்

ஆனை பார்த்தவர்களுக்காக, .த.

— கந்தையா நடேசன்

மல்லிகை 82 ஆண்டு மலரில் நான் தட்டுரையை எழுதிய போது 'விவாத மேடை' ஒன்றினை ஆரம்பித்து வைக்கும் நோக்கம் எதுவும் எனக்கிருக்க வில்லை, நான் மாணவப் பருவத்து வாசகங்களிலே நிறுந்த காலத்து மரபுப் போராட்டம் முதல், இன்றுவரை ஈழத்து இலக்கியப் போக்கினை மிக நிதானமாக நூனித்து நோக்கி வந்ததன் பெறுபேறுகவே அக்கட்டுரையை எழுத நேர்ந்தது. எனது கட்டுரையை சர்ச்சைக்குரியதாக்கி, அதிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை ஒட்டிப் பலரும் அலசி இருப்பதென்பது வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்றே. எனது கருத்துக்கள் யாவும் முடிந்த முடிவுகள் என்றே, அவற்றுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்க முடியாதன்றே இன்னும் நரங்களுக்கு விரும்புகிறது. ஆகவே, கந்தையா நடேசன் எதிர்ணியினர்களை விவாதத்தை முடித்து வைக்கிறார். அதையொட்டிப் பலவேறு கருத்துக்கள் கட்டுரையாகத் தொடர்ந்து மல்லிகையில் வெளிவந்தன. முடிவாக அக்கட்டுரைகளுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் அவரே அவ் விவாதத்தை முடித்து வைக்கிறார்.

முடிவினையே மேலும் உறுதிப் படுத்துகின்றன.

இன்று சர்ச்சைக்குரியதாகக் கப்பட்டுள்ள எனது கட்டுரையைத் தொடர்ந்து, என். கே. ரகுநாதன், எஸ். சிவதாசன், த. கலாமணி, ம. கங்காதரன், சி. வன்னியகுலம். காவலுர் எஸ். ஜெகநாதன், மு. அனதூர்ச்சன், சி. ராஜாமனோகரன் என்போர் மல்லிகையிலும் பயனினான்று அநாமதேயம் ‘அலை’யிலும் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களுட் சிலர் தமது தனிப்பட்ட மன விரச்சிக்கும் கழுவுதையை தேடுவதற்கு எனது கட்டுரை சம்பந்தமாகத் தங்கள் கருத்தை வெளியிடும் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளமைக்காக நியாயமாக அவர்களே வெட்கப்பட வேண்டும். இவர்களுடன் காவலுர் எஸ். ஜெகநாதன் இங்கு சர்ச்சைக்குரியதாகக் கப்பட்டுள்ள விடயத்தின் வரலாற்று நையோ அல்லது அதன் பின்னணியினை சுற்றேற்றும் அறியாமல், தானும் இலக்கிய உலகில் இருக்கிறேன் என்பதை இடிக்கடி ஞாகூர்க்கும் வித்துவம். 2. தாம் கற்ற கல்விக்கெனச் செய்து முடித்திருக்கும் ஆய்வுகள் அடிப்படையில் போய்விடுமோ என்ற அச்சம். 3. சமூக நிலைப்பட்டை நுணுகி நோக்குலதற்கறியாது மார்க்ஸிஸப் புத்தகங்களை மாத்திரம் கையிலே தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டு நிற்கும் வித்துவம். 4. தமது பக்க நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். 5. சாதிக் கொடுமைகளை போலித் தனமாக மறைத்துப் பேசும் மேலாண்மை. 6. ஒன்றுமில்லாத எல்லாமறிந்த குழப்பம்.

மேற்குறிப்பிட்ட கருத்துக்களை தமது கட்டுரைகளுக்கூடாக எவ்வாறு வெளிக் கொள்ளந்துள்ளார்கள் என்பதை இனிமேல் நோக்குவோம். எனது கட்டுரை சம்பந்தமாக உருவான விவாத மேடையிற் பங்கு கொண்டவர்களுள் என். கே. ரகுநாதன் இழிசனர் வழக்குப் போராட்ட காலத்தில் முற்போக்கு அணியைச் சார்ந்து நின்ற போதாளி

களுள் ஒருவராவர். எனவே அவரது கருத்து முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவதானிக்கப்பட வேண்டியதென்பது தர்க்க அடிப்படையில் நியாயமானதே. அதை சமயம் அவர் எழுதியிருக்கும் இரண்டாவது கட்டுரையில், ‘இதன் விளைவு, திருகோணமலைக்குப் பல எழுத்தாளர்—கவிஞர்களை (இக்கட்டுரை ஆசிரியர் உட்பட) இட்டுச் சென்றது’ எனவும், நமது நாடு ஒட்டு பெரும் மாற்றத்திற்கு தயார்நிலையிருப்பதான் ஒரு பிரமையில், ஓர் அறிக்கை (அதைத் தயாரித்த வர்களில் நானும் ஒருவன்) அம் மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது எனவும் எடுத்துக் கூறியுள்ள மையை நோக்கும் போது தாழும் ஒரு பங்காளியாக கொள்ள வெளியிட்ட அறிக்கையை ஒரு பிரமையிலே தயாரித்ததாக இன்று குறைப்பட்டுக் கொள்ள மாற்ற, தாம் இன்று முனவைக்கும் கருத்துக்களையும் ஒரு பிரமையிலேதான் எழுதி என்ன என்று நாளை ஏன் கூறமாட்டார். எனவே அவர் எனது கட்டுரை சம்பந்தமாகத் தெரிவித்திருக்கும் கருத்துக்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காது ஒதுக்கி விடுவதே நியாயமானதெனினும், அவர் மேலுள்ள மதிப்பின் காரணமாகவே பதிலறுக்க விரும்புகின்றன.

‘இழிசனர்’ குரல் எழுந்தபோது, கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை மட்டுமே அது சுடியதாக முற்போக்கு இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்த எவரும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அனுவளவும் மனங்கொள்ளவில்லை’ என்ற ரகுநாதன் கருத்து ஏற்புடையதாக இருக்கலாம். ஆனால் முற்போக்கணியினர் மேற் குறிப்பிட்ட ஒன்றுபட்ட கருத்துடன் போராடிய போதும், இவ்வணியைச் சாடிய மரபுப் பண்டிதர்கள் முற்போக்கணிக்குள் இருந்த தொழிலிக் ஜீவா, டானியல் ஆகியோரின் மானுலும் மற்றவர்களை இரண்டாம் பட்சமாக்க க. ந. வுக்கு என்ன அவசரம் அல்லது அவசியம் நேரிட்டது’ என்று காவலுர் எஸ். ஜெகநாதனும் எழுப்பியுள்ள சந்தேகங்களை நோக்கும் போது இப்படிபான குழப்பம் ஜெகநாதனுக்கு இயல்பான தென்றுலும், ரகுநாதன் போன்றவர்களுக்கு உருவாக வேண்டியது நியாயமில்லை என்ற தோன்றுகிறது. இந்தக் குழப்பமே வரலாற்று முரண்பாடாகவும் ரகுநாதனுக்குத் தோன்றுகின்றது. குறிப்பிட்ட எனது கட்டுரையில் முற்போக்கு அணியைச் சேர்ந்த எவரது பங்களிப்பினையும் நாஸ் மறுதலிக்கவில்லை.

‘இழிசனர்’ குரல் எழுந்தபோது, கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களை மட்டுமே அது சுடியதாக முற்போக்கு இலக்கிய அணியைச் சேர்ந்த எவரும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அனுவளவும் மனங்கொள்ளவில்லை’ என்ற ரகுநாதன் கருத்து ஏற்புடையதாக இருக்கலாம். ஆனால் முற்போக்கணியினர் மேற் குறிப்பிட்ட ஒன்றுபட்ட கருத்துடன் போராடிய போதும், இவ்வணியைச் சாடிய மரபுப் பண்டிதர்கள் முற்போக்கணிக்குள் இருந்த தொழிலிக் ஜீவா, டானியல் ஆகிய இருவரையுமே குறிவைத்து மோதினர் என்பதே எனது முடிவு.

வான கருத்து. இக்கருத்தே மிகச் சரியானது என்பதைனே, 'இழிசனர் இலக்கியம் என்ற நக்சக் குரல் நம்மவிடமிருந்தே வந்தபோதும் அதனை மூர்க்கத் தோடு திரண்டு எதிர்த்தனர்' எனக் குறிப்பிடும் ரகுநாதன் அவர்கள் இக் குரல் 'முழுத்ததற்கான காரணங்களாக நான் முன் வைத்துள்ள கருத்துக்களை நிராகரிக்க முடியாமையாற் போலும் அதற்கான நியாயங்களை எடுத்துச் சொல்லாது, தாம் போராடியதை மாத்திரம் குறிப்பிட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

'இழிசனர் வழக்கு என்னும் வாதமும், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவின்மை என்னும் வாதமும் நவீன் இலக்கிய ஆக்க எழுத்தாளர்களுள் பலரின் சமூகப் பின்னணியைத் தாக்குவதாகவும் அமைந்தபடியால், இவ்வாதத்திற்கு இலக்கிய வரலாற்றுடிப்படையிலும் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் பலத்த எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்தது' என்று கா. சிவத்தமபி கூறும் கருத்து மிண்டும் ஒரு தடவை நினைவு கூரவேண்டிய தாகவேயுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய இலக்கண அறிவின்மை, சமூகப் பின்னணி என்பவை இரண்டும் யார் யாரைக் குறிப்பிடுகின்றன? இவை இரண்டுமே டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரையும் குறிப்பிடுபவைகளைவா? எனது கட்டுரையில் முன்வைக்கப்படுத்தினால் கருத்துக்களை வெகு சூசகமாக கா. சி. ஏலவே சிறு பொறியாக ஒளிரவிட்டிருப்பது இன்னுமே புரியவிடலையா? அல்லது இக்கருத்தினைக் கா. சி. சொன்னால் சாஷ்டாங்கமாக அங்கிகரிப்போம். ஆனால் க. ந. தெரிவித்தால் மாத்திரம் ஜீரணிக்க முடியவில்லையே என்ற விவஸ்தையா?

டொமினிக் ஜீவா, டானியல் ஆகிய இருவரின் முதன்மைத்துவத்தை நிறுவுவது அல்லது அவ்வாறு நிறுவ வேண்டிய அவசரம் அல்லது அவசியம் என்ன நேரிட்டது என்ற வினாவை வன்னியகுலம், ஜெ கநாதன் ஆகிய இருவரும் எழுப்புகின்றனர். இவ்வினாவுக்கான பதிலையும், தான் எதனை சொல்லுகின்றேன் என்பதையாவது தெளிந்து கொண்டு சொல்லதற்கியாத ஜெகநாதன் தேவ விசுவாசகத்துடன் பின்னவரும் குறிப்பிடுகின்றனர். 'தவிர வும் சமூத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஜீவாவின் பாத்திரம் க. ந. வின் குறும்பார்வையினால் சண்டுப் பேணியால் அளக்கிற காரியமாகவும் இல்லை' டொமினிக் ஜீவா மாத்திரமல்ல டானியலுக்கும் புதிதான ஒரு முதன்மைத்துவம். அவசியமற்றதென்பதைத் தமிழ் இலக்கிய உலகம் நன்கு அறியும். அப்படி இருக்கும்போது எனது ஒரு கட்டுரையினால், இனிமேல்தான் அவர்கள் எப்படி மேலே தூக்கிவிடப்படுவார்கள் என்பது இவ்வினாவை எழுப்பியவர்களுக்கே வெளிச்சம்!

இவ்விடத்தில் மரபுப் பண்டிதர்கள் தொடுத்த போராட்டத்தை மீண்டும் அரங்கிலை நிறுத்துவது நியாயமானதா? நிதியானதா? என வன்னியகுலம் எழுப்பியுள்ள வினாவைக் கவனத்தின் கொள்வது பொருத்தமென்று கருதுகின்றேன். அவர்தாம் எழுப்புகின்ற வினாவுக்கு கா. சிவத்தமபியின் முற்போக்குவாதமாகிவிட முடியும்? வரலாறு ஒரு புதிய கட்டத்துக்குத் திசை திரும்பிவிட்டதெனக் கொள்வது தவறென்றும் கடந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சி புதிய வடிவம் எடுத்து நிற்கின்றதென்பதே சரியானதெனவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் எனது கருத்தை ஒட்டி மரபுப் பண்டிதர்களின் போராட்டம் பற்றிய உள்ளார்ந்த நோக்கம் முன் வைக்கப்பட வேண்டியதாகிறது. இச்சமயத்தில் மரபுப் போராட்டம் பற்றி தமது படிப்புக்காக ஆய்வு செய்தவர்களின்

முற்போக்குமாகாது⁴ என வும் குறிப்பிட்டுள்ளார். வரலாறு என்பது நிகழ்காலத்துக்குரிய தொன்று மாத்திரமல்ல. கடந்த காலத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். மரபுப் பண்டிதர் சன்டானியல், டொமினிக் ஜீவா ஆகிய இருவரையும் தமது இலக்காக வைத்தே தாக்குதல் நடத்தினர் என்பது கடந்த கால வரலாறு. 'டொமினிக் ஜீவா, டானியல் என்பவர்களை இலக்காக வைத்து, பொதுவாக இலங்கை முற்போக்கு அணியை இன்று தாக்குபவர்கள் மார்க்ஸீஸ் பண்டிதர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்' என்பது இன்றைய வரலாறு. 'மார்க்ஸீஸ் பண்டிதர்களான்' இவர்களுக்கும் 'மரபுப் பண்டிதர்களுக்கு' குமிடையே குறிப்பிடத்தக்க முரண்பாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கும் அதே சமயற்றில், பல உடன்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன, என்பது வரலாற்றின் தொடர்ச்சியைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இன்றைய வரலாற்றின்தெளிவுபடுத்த வேண்டும்மாயின் இவ்வரலாற்றின் ஊற்றுகளினாலும் கடந்த கால வரலாற்றுத்தொடர்ச்சியை எடுத்து முன் வைக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதவொன்றுகின்றது. அவ்வாறு செய்வது எப்படித்தான் பிறபோக்குவாதமாகிவிட முடியும்? வரலாறு ஒரு புதிய கட்டத்துக்குத் திசை திரும்பிவிட்டதெனக் கொள்வது தவறென்றும் கடந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சி புதிய வடிவம் எடுத்து நிற்கின்றதென்பதே சரியானதெனவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் எனது கருத்தை ஒட்டி மரபுப் பண்டிதர்களின் போராட்டம் பற்றிய உள்ளார்ந்த நோக்கம் முன் வைக்கப்பட வேண்டியதாகிறது. இச்சமயத்தில் மரபுப் போராட்டம் பற்றி தமது படிப்புக்காக ஆய்வு செய்தவர்களின்

முடிவுகள் அடிப்படிப்போமேயானால், அந்தப் பலவீண்டத்துக்கு அவர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்களாவார். அதனை விடுத்து, தாம் கண்டு கொண்ட ஆய்வுகளை மறுதலிக்கும் கருத்து வெளிப்படும்போது. கடந்த கால வரலாற்றினைப் பற்றி இன்மேல் எது வும் சொல்லிவிடக் கூடாதென்பதும், அப்படிச் சொல்வது பிறபோக்கென முடிகுட்டுவதும் தமது தந்பாது காப்புக்காகச் செய்யப்படுகின்றவா?

நியாயங்களுக்காக எடுகோள்களா? எடுகோள்களுக்காக நியாயங்களா? என்ற வினாக்களைத் தம்முல் எழுப்பிக் கொண்டால் பொருத்தமற்ற எடுகோள்களை முன்வைத்து பொருள் உணராத 'நபுஞ்சகம்' போன்ற வார்த்தைகளையும் கையாண்டு குழும்ப் பவேண்டி இருக்காதெனவங்கருதுகின்றேன்.

(மேலும் வளரும்)

மலர் கிடைக்க வழி

'19 வது ஆண்டு மலர் கிடைக்கவில்லை, எப்படிப் பெறலாம்?' எப்படி பலர், குறிப்பாகத் தென்னிலங்கைச் சுவைஞர்கள் எழுதிக்கேட்கின்றனர். தேசச் சூழ்நிலை காரணமாகத் தென்னிலங்கைத் தொடர்ச்சியைச் சுட்டி நிற்கின்றது. இன்றைய வரலாற்றின்தெளிவுபடுத்த வேண்டும்மாயின் இவ்வரலாற்றின் ஊற்றுகளினாலும் கடந்த கால வரலாற்றுத்தொடர்ச்சியை எடுத்து முன் வைக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதவொன்றுகின்றது. அவ்வாறு செய்வது எப்படித்தான் பிறபோக்குவாதமாகிவிட முடியும்? வரலாறு ஒரு புதிய கட்டத்துக்குத் திசை திரும்பிவிட்டதெனக் கொள்வது தவறென்றும் கடந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சி புதிய வடிவம் எடுத்து நிற்கின்றதென்பதே சரியானதெனவும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் எனது கருத்தை ஒட்டி மரபுப் பண்டிதர்களின் போராட்டம் பற்றிய உள்ளார்ந்த நோக்கம் முன் வைக்கப்பட வேண்டியதாகிறது. இச்சமயத்தில் மரபுப் போராட்டம் பற்றி தமது படிப்புக்காக ஆய்வு செய்தவர்களின்

தொடர்ந்து மல்லிகையைப் பெற விரும்புபவர்கள் ஆண்டுச் சந்தாவைச் செலுத்தலாம்.

— ஆசிரியர்

தகவல் துறையில் ஏகாதிபத்தியப் போக்குகள்

பி. ஸ்மிரணேவ்

மக்கள் பிரசராலயத்தின்

- ஃ சோவியத் சஞ்சிகைகள்
- ஃ சோஷலிஸ் நூல்கள்
- ஃ குழந்தை நூல்கள்
- ஃ சித்திரப் புத்தகங்கள்
- ஃ இலக்கிய நூல்கள்

அனைத்தையும் மிகவும் மலிவு விலையில் பெற்றுக்கொள்ள ஒருமுறை விழயம் செய்து பாருங்கள்.

புத்தக நிலையம்

கட்டைவேலி நெல்லியடி ப. நோ. கூ. சங்கம்
ம. ம. வித்தியாலய விதி,
நெல்லியடி, கரவெட்டி.

பின்லாந்தின் காலஞ்சென்ற ஐஞ்சிபதி உர்ஹோ செக்கோ என்ன ஒரு சமயம் ‘தகவல் ஏகாதிபத்தியம்’ என்று வர்ணித்த போக்கை எதிர்த்து, வளர்முக நாடுகள் போராட வேண்டிய நிலைமை இன்னமும் இருந்து வருகிறது.

வளர்முக நாடுகளிலிருந்து மேலை நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படும் தகவல்களைப் போல் 100 மடங்கு அதிகத் தகவல்கள் மேலை நாடுகளிலிருந்து வளர்முக நாடுகளுக்கு வருகின்றன. முக்கியமான 14 ஆசியப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் வளர்முக நாடுகளைப் பற்றிய செய்திகளில் 70 சதவிகிதம், மேற்கத்திச் செய்தி நிறுவனங்களின் செய்திகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. இந்தியா, கென்யா, லெபான் ஆசிய நாடுகளின் பத்திரிகைகளில் வெளியாகும் சர்வதேசச் செய்திகளில் 50 சதவிகிதம் ஏ. பி., யு. பி. ஐ. ராய்ட்டர், பிரான்ஸ் பிரெஸ் ஆசிய ‘நாற்பெரும்’ செய்தி நிறுவனங்களால் விணியோகிக்கப்படுவன. முக்கியமான தேசியப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் சர்வதேசப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் மேலை நாடுகளின் கருத்துக்கள் இவற்றின் மூலம் பரப்பப்படுகின்றன.

தகவல் பரிமாற்றத்தில் பழைய காலனியாதிக்க முறை இப்பொழுது புதிய வடிவம் பெற்று வருவதாக அண்மையில் மனிலா விலும், டாக்காவிலும் நடந்த சர்வதேசச் கருத்தரங்களில் அறிவிக்கப்பட்டது. தென்கிழக்கு மற்றும் தெற்கு ஆசிய நாடுகளுக்குச் செய்திகள் சப்ளை செய்வதில் மேற்கத்திச் செய்தி நிறுவனங்களே இன்னமும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன.

மனிலா மாநாட்டில் பிலிப்பைன்ஸ் ஐஞ்சிபதி ஃபெர்டினன்ஸ் மார்க்கோஸ் பேசகையில், இந்த நாடுகளுக்கு மேலை நாடுகளிலிருந்து செய்திகள் ஒருதலைப்பட்சமாகப் பொழியப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டி, இந்த மேற்கத்திய ஆதிக்கத்திற்கு முடிவு கட்டுமாறு இப்பிரதேசத் தகவல் துறையாளர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார். மேற்கத்திச் செய்தி நிறுவனங்களின் செல்வாக்கைக் குறைப்பதற்கு ஒரு புதிய சர்வதேச அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை அவர் வற்புறுத்தினார்.

தனிப்பட்ட நாடுகளையும் ஆசியப் பிரதேசம் முழுவதையும் பற்றிய செய்திகளை மேற்கத்தித் தகவல் நிறுவனங்கள் திரித்துக் கூறி நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகளுக்குக் குழி பறிக்கப் பார்க்கின்றன. இந்தப் பிரதேசச் செய்தி நிறுவனங்களுக்கிடையே தகவல் பரிமாற்றத்திற்குச் சக்தி வாய்ந்த அமைப்பை ஏற்படுத்த மாறு மனிலா மாநாடு கேட்டுக் கொண்டது.

ஆனால் நிலைமை சிக்கலாக இருந்த போதிலும் ஒரு சீரான தகவல் பரிமாற்ற ஒத்துழைப்பின் செய்தி நிறுவனங்கள் சம பால்காளிகளாகச் சேரப் பெற்றுள்ள முதல் கண்டம் ஆசியாதான். ஆசிய — பசிபிக் தகவல் நிறுவனம், சென்ற ஆண்டு ஜனவரியில் தொடக்கப்பட்டது இதற்கு ஓர் உதாரணம் ஆகும்.

வெவ்வேறு சமூக அமைப்புக்களைக் கொண்ட நாடு கி. ஸின் செய்தி நிறுவனங்கள் ஒன்று சேர்ந்திருப்பது இந்த அமைப்பின் சிறப்பாகும். வளர்மூக நாடுகளைச் சேர்ந்த 16 செய்தி நிறுவனங்களும், சோஷலிச நாடுகளைச் சேர்ந்த 6 செய்தி நிறுவனங்களும் இதில் சேர்ந்துள்ளன. ஜப்பானைச் சேர்ந்த கியோடோ தசுவின் னும் இதோடு ஒத்துழைக்கிறது. இந்தப் புதிய அமைப்பினுடைய பினர்கள் தங்கள் நடவடிக்கைகளை இந்தப் பிரதேச நாடுகளோடு நிறுத்திக் கொண்டுவிடப் போவது இல்லை என்பது உறுதி. மற்றப் பிரதேசங்களிலும் கண்டங்களிலும் உள்ள இதே போன்ற அமைப்புக்களுடன் ஒத்துழைக்க இந்தப் புதிய அமைப்பு தயாராக இருக்கிறது.

சமநிலையில் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலும், ஒரு புதிய சர்வதேசத் தகவல் அமைப்பை ஏற்படுத்துவதிலும் வளர்மூக நாடு களும் சோஷலிச நாடுகளும் எடுத்துள்ள ஒரே மாதிரியான நிலை இந்த அமைப்பின் வெற்றிகரமான செயல்பாடுகளுக்கு ஒரு முக்கிய அடிப்படையாகும். தகவல், மற்றும் கலாசாரத் துறைகளில் சுதந்திரத்துக்காப் போராடுவது இத்தகைய அமைப்பின் முதுகெலும்பாகும் என்பது, சோஷலிச நாடுகளது செய்தி நிறுவன நிர்வாகிகளின் கருத்தாகும் இந்தக் கருத்தைக் கொண்டுள்ள சோஷலிச நாடுகளின் செய்தி நிறுவனங்களில் சோவியத் தெவிகிராப் ஏஜன்சி (டாஸ்) ஒன்று, புதிய நிறுவனத்தின் தொழில் நுட்பங்களை கவனிப்பதற்காக தனிக் குழுவில் அண்டாரா (இந்தோ னெசியா) பி. டி. ஐ. (இந்தியா), பி. என். ஏ. (பிலிப்பைன்ஸ்) கியோடோ தசுவின் (ஜப்பான்) ஆகிய நிறுவனங்களில் பிரதிநிதி கண்டன் 'டான்' பிரதிநிதியும் உள்ளார்.

தகவல் துறையில் ஒத்துழைப்புப் பற்றிய யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் 1978 ம் ஆண்டுப் பிரமாணத்தின் கோட்பாடுகளையும் ஓரத்துக்கொடும் பின்பற்றுவது மிக முக்கியம் என்று சோவியத்யுணியனும் மற்ற சோஷலிச நாடுகளும் கருதுகின்றன.

மலர் பற்றி

19 வது ஆண்டு மலர் படித்தேன். மிகவும் பிரமாதம்! அதிலுள்ள அனைத்துக்குமே சபாஷ்! ஆசிரியத் தலையங்கப் பகுதி வெற்றுப் பக்கமாகவே விடப்பட்ட நிலை, எம் மக்களது அநாதரவான நிலையையும், எமது மக்களது மனதில் இடம்பிடித்த வெறுமையையும், விரக்கியையும் சுட்டிக் காட்டக் கூடியளவு மதி நுட்பத்திற்கை கொண்டிருந்தது. — அதே சமயம் நொந்த உங்களது இதய உணர்வையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. யார் யாருக்கு ஆறுதல் கூறுவது? எதுவுமே இல்லாமல் போய்விட்டது. இதற்குள்ளும் உங்களது உழைப்பினை எண்ணிப் பெருமிதமடைகிறேன்.

— மூலஸ்தூரான்

கலா பரமேஸ்வரன் சில நினைவுகள்

— செங்கை ஆழியான்

எனக்கு நன்கு நினைவிருக்கிறது. 1960 ஆம் ஆண்டு. அப்போது நண்பர் கலா பரமேஸ்வரனுக்கு வயது 16, யாழ். இளம் எழுத்தாளர் சங்க அங்குரார்ப்பணக் கூட்டத்தில், முதன் முதல் அவரைச் சந்தித்தேன். அச் சங்கத்தின் பி தாம கார் அவரே. இளம் எழுத்தாளர்களை ஒன்றி ணைக்கு ஒரு சங்கத்தை உருவாக்கிய பெருமை, கலா பரமேஸ்வரனுக்கே யுரியது. இன்று ஈழத்து இலக்கியத்தின் தனித்துவப் போக்கினை, அன்று உருவாக்கிய இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் அங்கத்தவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்ற மெய்மையின் முழுப் பெருமையும் கலா பரமேஸ்வரனையே சேரும்.

இலக்கியம்தான் நன்பர் பரமேஸ்வரனின் மூச்சாக இருந்தது என நான் அன்று நினைத்தேன். அத்தோடு தமிழனர்வும் உரிமை வெறியும் அவர் உயிர் மூச்சாக இருந்ததை 1961 ஆம் ஆண்டு நான் உணர நேர்ந்தது. அப்போது நான் பல்கலைக் கழக மாணவன், நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் பல்கலைக்கழகப் புகூரை வகுப்பு மாணவன். 1961 ஆம் ஆண்டு ஈழத் தமிழுலகம் 'சிங்களம் மட்டும்' மொழிச் சட்டத்திற்கு எதிராக சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தது. யாழிப்பாணம் கச்சேரிக்கு முன் தமிழர்கள் தமது பேதங்களை மறந்து சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் நடத்தினர். அதற்கு ஆதரவாகப் போராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மாணவர் மாபெரும் ஊர்வலம் ஒன்றை யாழிப்பாணத்தில் நடத்தினர். பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் தலைமையில் அந்த ஊர்வலத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் பணி எனக்கும், நன்பர் க. நவசேநாதிக்கும் வாய்த்தது. கலோக அட்டைகளை நாங்கள் தயாரித்தோம். அதில் பல கலோக அட்டைகளை என்னுடன் சேர்ந்து தயாரித்து வழங்

கியவர் நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் ஆவார். ஊர்வலத்தில் என்களுடன் கலந்து சுத்தியாக்கிரகத்திலும் பங்கு கொண்டார்.

1963 ஆம் ஆண்டு நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தெரிவாகி வந்தார். அவர் வந்த காலகட்டம், ஈழத்து இலக்கியத்தை மன் வாசனையோடு ஆக்கி, நிலைபெற வைக்கும் உயர் எண்ணத்தோடு பல்கலைக்கழக எழுத்தாளர்கள் முழு மூச்சாக ஈடுபட்டிருந்த காலம். இன்று ஈழத்தின் பிரபல்யமான ஆக்கி இலக்கிய கர்த்தாக்களான செம்பியன் செல்வன். செங்கை ஆழி யான், செ. யோகநாதன், செ. கதிர்காமநாதன், அங்கையன், எம். ஏ. எம். சுக்ரி, குந்தவை, சண்முகதாஸ், மெளனகுரு. க. நவசோதி, சபா. ஜெயராசா முதலானேர் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்த காலகட்டமது! அவர்களுடன் கலா பரமேஸ்வரனும் இணைந்தார். தக்க பல சிறுக்கைகளைப் படைத்தார்; ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதினார். பல்கலை வெளியீட்டின் மூன்றாவது சிறுக்கைத் தொகுதியான ‘காலத்தின் குரல்கள்’ நூலின் தொகுப்பாசிரியராகக் கலா பரமேஸ்வரன் இருந்தார். அத் தொகுதியில் அவர் எழுதிய ‘உதிரி’ என்ற சிறுக்கை ஈழத்தின் தரமான சிறுக்கைகளில் ஒன்றாகும். பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடான் இளங்களின் ஆசிரியராகவும் விளங்கினார்.

1967 இல் தமிழில் சிறப்புப்பட்டம் பெற்றார். திறன் ஓயவில்லை. 1974 ஆம் ஆண்டு எம். ஏ. பட்டமும் அவருக்குக் கிடைத்தது. அதேயான்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த நான்காவது அணைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் அவர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை அறிஞர்களால் விதந்துரைக்கப்பட்டது.

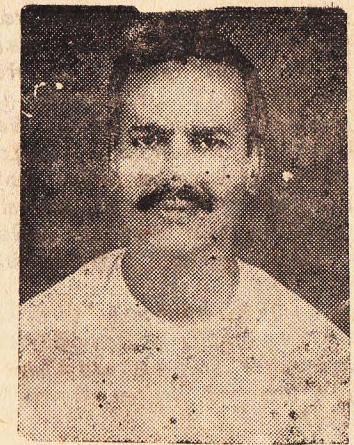
நன்பர் கலா பரமேஸ்வரனால் பதவிகள் பல பெருமை பெற்றன. அவரின் ஆளுமை, திறன், செயற்பாடு என்பன அவர் வகித்த பதவிகளுக்குப் பெருமை தந்தன. 1969—72 கால கட்டத்தில் தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் மாவட்ட மேற்பார்வையாளராகச் சேர்ந்தார்; இறுதியில், இலங்கைக் குடும்பத் திட்டச் சங்கத்தில் செயலாற்றி முகாமையாளராகப் பதவி வகித்தார். இடையில் அவர் வகித்த பதவிகள் பல; பதவிகளை நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் தேடிச் செல்லவில்லை; பதவி கள் அவரைத் தேடி வந்தன.

மூலம், 1983, தமிழ் மக்களது வாழ்வில் மறக்க முடியாத மறக்க கூடாத ஒரு மாதம்! வலிந்து பறிக்கப்பட்ட பல உயிர்களில் ஒன்றாக நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் உயிர்ப்பவி அமைந்துவிட்டது!

நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன், இறுதி நாட்களில் வானைவி உரைகளில் கூடியளவு பங்கு கொண்டிருந்தார். அவர் தயாரிக்குத் திரும்புத்திய ஆய்வுகள் வானைவி நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பெருமை தந்தன. நல்லதொரு எழுத்தாளனாக, தக்க ஆய்வாளனாக, சிறந்த வொரு பேச்சாளனாக, வானைவிக் கலைஞரை நன்பர் கலா பரமேஸ்வரன் வாழ்ந்தார். அத்தகைய ஒரு கலைஞரைத் தமிழுலகம் இன்று இழுந்துவிட்டது. நாற்பது வயதிற்குள் அவரது வாழ்வு முடிந்தமை திறமைசாலைகள் அற்ப ஆயுளையடையவர்கள் என்பதை நிறுபிக்கும் செய்தியாகவுள்ளது.

காண்டில்

● நான் கொழும்புக் கடையில் ஒழுங்காக மல்லிகை வாங்கிப் பழக்கப்பட்டவன். இம்மாகம் 19 வது ஆண்டு மலர் வாங்குவதற்காக வழக்கமான கடைகளைப் போய்ப் பார்த்தேன்; சிலை எரிந்து கிடந்தன; சில உடைத்து நொருக்கப்பட்டிருந்தன. இனி வருங் காலத்தில் மல்லிகை கிரமமாகக் கிடைப்பதற்கு வழி என்ன?

என். காகுஸ்ரைமீல்
கொழும்பு - 13.

மல்லிகைக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டம் இதுதான். மல்லிகையைக் கொழும்பில் விற்பனை செய்யும் விற்பனை நிலையங்கள் அணைத்தும் ஜாலை கலவரங்களினால் முடமாக்கப்பட்டுவிட்டன. மருதாணையிலுள்ள ஹாதி புத்தக நிலையத்தாருடன்தான் இம்முறை தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது. மேமன் கவியிடம் சொற்ப சஞ்சிகைகளைக் கொடுத்து வந்தேன். பட்டங்கள் படிப்பால் வருபவை. சாதனைகள் திறமையால் உருவாகுபவை. அந்தச் சாதனைகளை உருவாக்கும் மனிதர்களின் நாமம்தான் நமக்கு முக்கியமே

தாரராகச் சேர்வதுதான். ஆர்வமுள்ள சுவைஞர்கள் இந்த வழியைப் பின்பற்றுவதே சிறத்தமுறை.

● சில எழுத்தாளர்கள் தமிழ் கத்தில் வெளிவரும் தமது நூல்களில் தமது பட்டம், பதவி, மூன்னைய பதவிகள் போன்ற வற்றை முகப்பில் போட்டு நூல்களை வெளியிடுகின்றனரே, அது பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்கள்? கோப்பாய். ச. தவராசன்

நானும் இப்படியான சில நூல்களைப் பார்த்தேன். நமது நாட்டுக்கெண்றே சில மரபுகளைச் சென்ற காலங்களில் மல்லிகை பின்பற்றி வந்துள்ளது. கெளரவத்துக்குரிய கல்விமான களைக் கூட, அவர்களது பெயரினால் மாத்திரமே கெளரவித்துப் பெருமைப்படுத்தி வந்துள்ளது. பட்டங்கள் படிப்பால் வருபவை. சாதனைகள் திறமையால் உருவாகுபவை. அந்தச் சாதனைகளை உருவாக்கும் மனிதர்களின் நாமம்தான் நமக்கு முக்கியமே

தலைர, அன்றைது பட்டங்கள்லை. இதுவே மல்லிகையின் கோட்டாட்டு. தி. மு. க. காரர்கள் போல, தமது பட்டங்களை முன் நிறுத்தி மக்கள் மத்தியில் விளம்பரம் தேடுபவர்கள், முடிவில் திமக அறிஞர்களாகவே மதிப்பிழந்து போய் விடுவார்கள். இலங்கை மண்விளம்பர அறிவைப் பெபாழுமதுமே மதித்ததில்லை.

● குழப்பத்திற்குப் பின்னர் கொழும்பு சென்றிர்களா? அங்குள்ள எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்திர்களா? என்ன சொன்னார்கள்?

கைதடி. ய. ரமணன்

போயிருந்தேன். பல எழுத்தாளர்கள் கொழும்பில் இருக்கவில்லை. தொலைபேசி மூலமும் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. கணிசமானவர்கள் அகதிகளாகச் சென்று விட்டனர் எனக் கேள்விப்பட்டேன். மேமன் கவி, முருக பூபதி, தெளிவத்தை, என். எஸ். எம். ராமையா, டேவிட் ராஜா, வீரகேச ரி இராஜகோபால், மாத்தளைக்கார்த்திகேச. ஆப்ஹன், லத்தீப், ராஜகுலேந்திரன், பி. ராமநாதன் போன்ற வர்களைத்தான் பார்த்துப் பேச முடிந்தது. மனச்க்கு ஒரு நிம்மதி.

சுகலரும் ஜாலை 88 வெங்கொடுமை, எரியூட்டல், சாக்காட்டுப் பிரச்சினை பற்றியே சொன்னார்கள், மனங்கலங்குஙர்கள்.

● ஜாலைக் கொடுமையினால் மல் விகை பாதிக்கப்பட்டதா?

ஆர். ராஜேந்திரன் மட்டக்களப்பு.

நேரடியாக ஒரு பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. ஆனால் பாரிய

சிரமம் ஏற்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துக்கு அடுத்தபடியாக மல்லிகை கொழும்பில்தான் அதிகம் விற்பனையாவதுண்டு, கணிசமான விளம்பரங்கள் கொழும்பில்தான் கிடைத்து வந்தன. இவைகள் இன்று அற்ற நிலைக்கு மல் விகை உட்படுத்தப்பட்டு விட்டது. இந்தத் தாக்குதல்கள் விருந்து மீள்வதற்கு நீண்ட காலம் செல்லக் கூடும்.

● முன்னர் இலங்கையில் நடைபெற்ற இனக்கலவரங்களுக்கும், இந்த 89 ஜாலையில் நடைபெற்ற இனக்கலவரத்திற்கும் என்ன வித்தியாசத்தைக் கண்ணார்கள்?

அச்சுவேலி.

க. நாகநாதன்

முன்னர் நடைபெற்றவை திடைரென்று ந்திட்டு உணர்ச்சி ஆவேசத்தில் ஏதோன்றிய இனக்கலவரங்கள். அவை தோன்றிய வேகத்திலேயே வடிந்து போய் விட்டன. 89 ஜாலை அப்படியல்ல. திட்டமிட்டுச் செய்த காட்டுமிராண்டித்தனம். மனுக்கொலை வேள்வி! சிறுபான்மை இன்ததையே கருவறுக்கமுனைந்து செயற்பட்ட இனக்கொலை நிகழ்ச்சி. தமிழர்களைப் பொருளாதார ரீதியாகக் கிர்குலைக்கு முன்றளிப்பு நாடகம். ஜாலை 83 வரலாற்றில் இடம் பெறப் போகும் சம்பவமாகும். இந்தக் கொடுமையின் வடு மறைய நீண்ட காலங்கள் செல்லலாம்.

● சென்ற 19 வது மலரின் தலையங்கப் பகுதியை வெறுமையாக விட்டிருந்திர்களே, அதன்நோக்கம் என்ன?

அராவி.

எஸ். தேவராணி

இந்தக் தேசத்தின் மனச்சாட்சியின் வெறுமையைக் காட்டவும், எதுவுமே சொல்வதற்கில்லை. என்க மன நிலையை

உலகுக்கு எடுத்துக் கொட்டுவதற்குமே வெறுமை அங்கு கையாளப்பட்டுள்ளது.

● கொழும்பிலிருந்து அகதிக னாக வந்தவர்கள் மீண்டும் கொழும்புக்குப் போகிறார்களே, பிரச்சினை தீர்ந்து விடுமா?

வேலை.

க. சுல்வரன்

இரண்டு இனக்கஞ்சுக்குள் இருக்கும் வணமப் பகை முதலில் தீரவேண்டும். பரஸ்பர சந்தேகங்கள் ஒழிய வேண்டும். ஒரு வருக்கு ஒருவர் சமமானவர்கள் என்ற மனப்பான்மை ஒங்க வேண்டும். இவைகளைச் சாதிப்பதற்கு இரு இனக்கஞ்சுக்குமிடையேயுள்ள தீராத பிரச்சினைகளுக்கு ஒர் அரசியல் தீர்வொன்று உடனடியாகக் காண வேண்டும். இந்த அழகான நாட்டை அல்லப்படுத்தும் பிரச்சினைகளை மனசு வைத்தால் தீர்க்க முடியும். நிச்சயமாக நல்லதொரு தீர்வு கிடைக்குமென்றே உறுதியாக நம்புகின்றோம். அத்துடன் நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தமது வாழ்வு முறைகளை பொருளாதாரத்தை - தென்னிலங்கைப் பிரதேசத்துடன் இணைத்து வைத்து வாழ்ந்து விட்ட மக்களை உடனடியாக அப்பினைப்புக்களிலிருந்து கட்டக்கிக் கொடுமையாகப்படுத்தும் நடைமுறைக்குச் சாதியமானதல்ல. இங்கிருந்து மீண்டும் கொழும்பு செல்லும் அகதிகளை அங்குள்ள 'கப்பக' காரர்கள் பயமுறுத்துகின்றனராம் எரியாத உங்களது வர்த்தக ஸ்தாபனங்களை நாம்தான் பாதுகாத்தோம் எனக்குமுக்குருவாக வந்து 'சந்தோஷம்' கேட்கின்றனராம். தொடர்ந்தும் நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் வசிப்பதானால் எங்களின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல்

இனிமேல் அது நடவடிகை வாது. எனவே எங்களைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள் என்கின்றனராம் காடையர்கள்.

இதைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும் அரசாங்கம்.

● 19 வது ஆண்டு மலரைப் பார்த்ததும் அப்படியே ஆச்சரியத்தில் ஆழ்ந்து விட்டேன். நெருக்கடி மிகுந்த எக்கக் கங்கமான காலத்தில் எப்படி மலரை நிம்மதியுடன் தயாரிக்க முடிந்தது?

மன்னார்:

வ. ராஜகாந்தன்

மனம்தான் காரணம். மல்லிகையின் ஜீவத் துடிப்புத்தான் எனது இதயத் துடிப்பு. சொல்லப் போனால் ஊரடங்குச் சட்ட நேரத்தில் கூட மல்லிகைக் காரியாலயத்தில் தங்கிப் படுத்துவேலை செய்தோம். நானும் உதவியாளரும். இந்த அனுபவங்கள் பெரிதும் சுவாரஸ்யமானவை. வருங்காலத்தில் எழுத்தில் இந்த அனுபவங்களைச் சொல்ல வும் போது இதன்சுவையை அறிவீர்கள்.

● கவைரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள். கலைஞர்களைப் பார்த்திர்களா? அவர்கள் என்ன சொல்லுகின்றனர்?

அராவி.

க. ராசதுரை

கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்களையாழ்ப்பாணத்திலேயே தேடிச் சென்று சந்தித்து உரையாடினே. மற்றுஞ் சிலரைச் கொழும்பு சென்று சந்தித்தேன். என்ன சொல்வார்கள் என்பது தெரியுந்தானே? பலர் சேர்த்து வைத்திருந்து புத்தகங்களை இழந்து போய் விட்ட துயரசம்பவத்தைத்தான் சொல்ல விவேதனைப்பட்டார்கள்.

- கைலாசபதியின் குடும்பத்தி னர் நிலை இக் கலவர காலத் தில் எப்படி இருந்தது?

கைதடி. க. கவித்ரன்

கொழும்பில் வெள்ளவத்தையிலுள்ள அவரது வீடு எரிக்கப்பட்டு விட்டது. அதிர்ஷ்ட வசமாகப் பேராசிரியர் சேகரித்து வைத்த நூற்றுக்கணக்காகப் பட்டுவிட்டன. மனைவியும் குழந்தைகளும் இன்று தமிழகத்தில் இருப்பதாகக் கேள்வி. இருமகள்களையும் அங்கு கல்லூரியில் சேர்த்துவிட முயற்சிகள் நடப்பதாக அறிந்தேன்.

- மலரில் ஓர் அறி விப்புச் செய்துள்ளீர்கள். மாதிரிப் பிரதி அனுப்புவதற்காக முகவரி களைத் தந்துதவும்படி கேட்டுள்ளீர்கள். அதில் விவரம் தெளிவாக இல்லை. ஏன் மாதிரிப் பிரதிகள் அனுப்ப என்னுகிறீர்கள்? அதன் நோக்கம் என்ன?

நெல்லியடி. த. கண்காதூரன்

பல இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு இன்னமும் மல்லிகை சம்பந்தமான சரியான தகவல்கள் சென்றடையவில்லை என நம்புகின்றோம். நண்பர்கள் தமக்குத் தெரிந்த இலக்கிய விசவாசிகளின் முகவரிகளைத் தந்துதவுவதினால் அவர்களது முகவரிக்கு ஓர் இதழை முன் பார்வைக்காக அனுப்பி வைப்போம். இதழில் அவர்களுக்குத் திடுப்பி ஏற்பட்டால் தொடர்ந்து மல்லிகைக்குச் சந்தா செலுத்துவது கூலபமாக அமையலாம், இந்த நோக்கத்துக்காகவே மாதிரிப் பிரதி கள் அனுப்ப முகவரிகளைக் கடந்த மலரில் கோட்டிருந்தேயும்.

- இப்போதைக்குத் தமிழகம் செல்லும் உத்தேசம் உண்டா?

உரும்பராய். க. தவராகா

மலர் வேலை முடிந்ததும் மலரில் கணிசமான சஞ்சிகைகளைக் கைவசம் கொண்டு தமிழகம் செல்ல உத்தேசித்திருந்தேன். ஆனால் குழந்தை காரணமாக நடைபெறவில்லை. ஜனவரிக்குப் போகலாம் என்பது உத்தேசம். மனிக்கொடி பொன்னியாவில் கலந்து கொள்ள அழைப்புண்டு. அத்துடன் பல இலக்கிய வேலைகளும் உண்டு. எனவே புத்தாண்டை மன நிறைவுடன் எதிர்பார்ப்போம்.

- சமீபத்தில் ஏதாவது நல்ல புத்தகங்களைப் படித்தீர்களா?

வசாவிளான். ஆர். ராமநாதன்

அப்படியான புத்தகங்கள் என்றுமே கைவசம் கிடைக்க வில்லை. அதனால் படிக்கவில்லை.

- இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட தாகப் பல பிரச்சினைகளை உங்களுடன் நேரில் விவாதிக்க வர விரும்புகின்றேன். நேரம் ஒதுக்கித் தருவீர்களா?

உடுவில். ம. ஜெயராகா

என் வாழ்க்கையில் தினசரி பெரும் பகுதியே இலக்கிய விசாரத்திற்காகத்தான் கழிகின்றது. நேரில் என்னைச் சந்திப்பதைவிட எழுத்தில் அதை வடியுங்கள். அது பலருக்கு உபயோகமாகவும் இருக்கும். தரமிருந்தால் மல்லிகையும் அதை ஏற்றுப் பிரசரிக்கும்.

- நீங்கள் சமீபத்தில் படித்த நல்ல விசயம் என்ன?

ஆழநாடு ஆசிரிய தலையாகம்:

ESTATE SUPPLIERS

COMMISSION

AGENTS

VARIETIES OF

CONSUMER GOODS

OILMAN GOODS

TIN FOODS

GRAINS

Dial

2 6 5 8 7

to

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
WHOLESALE & RETAIL NEEDS

E. SITTAMPALAM & SONS

223, Fifth Cross Street,
Colombo-11.

Mallikai

REGISTERED AS A NEWSPAPER IN SRI LANKA

SEPTEMBER
OCTOBER
1983

Dealers in
**WALL PANELLING
CHIPBOARD &
PAVELLING**

With Best Compliments of

P. S. M. S. MUGANGETTIAR

Phone: 24629

40, ARMOUR STREET.
COLOMBO-12.

இப்பதிர்ஜக 234B, காங்கேண்டுறை எஃதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுவருமான டோமினிக் ஜீவா அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீலங்கா அரசாக்கிறும் அட்டை யா.ப. நோ.கூ. 59 கூட்டுறவு அச்சக்திகளும் அச்சிடப்பெற்றது.